

รายงานวิจัย

แนวทางการพัฒนาศักยภาพการสื่อสารภาษามลายู
ของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาใน จังหวัดยะลา

Approaches to Development Malay
Communicative of Students Higher
Education Institution in Yala

โดย

อาจารย์ซำสินาร์ ยายา และคณะ

ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณบำรุงการศึกษาประจำปี 2561

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

รายงานวิจัย

แนวทางการพัฒนาศักยภาพการสื่อสารภาษามลายู
ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาใน จังหวัดยะลา
Approaches to Development Malay
Communicative of Students Higher Education
Institution in Yala

โดย

ซำสินาร์ ยาพา

มะนาวาวี มามะ

นุรุฮุดา สะดามะ

อัฟฟาน สามะ

ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณบำรุงการศึกษาประจำปี 2561

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

หัวข้อวิจัย	แนวทางการพัฒนาศักยภาพการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาใน จังหวัดยะลา
ชื่อผู้วิจัย	ซำสินาร์ ยาพา
คณะ	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัย	ราชภัฏยะลา
ปีงบประมาณ	2561

บทคัดย่อ

บทความเรื่อง แนวทางการพัฒนาศักยภาพการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา ในจังหวัด ยะลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการใช้ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารและแนวทางในการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา มีการสัมภาษณ์โดยกำหนดเฉพาะเจาะจง และเหมาะสมกับความต้องการของผู้ศึกษา คือนักศึกษาจากวิทยาลัยสาธารณสุขสิรินธร ยะลา 25 คน และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 25 คนโดยใช้กระบวนการวิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีศึกษาเชิงเอกสาร เครื่องมือที่ใช้คือแบบสัมภาษณ์ โดยใช้การวิเคราะห์และประมวลผลโดยเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในแง่ต่างๆตามข้อเท็จจริง ทั้งในเชิงเหตุผลและผลซึ่งการวิเคราะห์จะออกมาในลักษณะของการพรรณนา ผลการศึกษาข้อมูลพบว่าปัญหาและอุปสรรคของการใช้ภาษามลายูเพื่อการสื่อสาร นักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา ในจังหวัดยะลา เช่น ปัญหาด้านการรู้คำศัพท์น้อย ภาษามลายูถิ่นมีอิทธิพลต่อการสื่อสารภาษามลายูกลาง เป็นต้น

แนวทางการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา คือควรมีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนและควรส่งเสริมให้นักศึกษาทุกคนมีทักษะในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษามลายูให้มากขึ้น เมื่อผ่านการฝึกฝนและปฏิบัติทักษะเหล่านั้นสามารถพัฒนาความรู้ทางด้านการสื่อสารภาษามลายูกลางของนักศึกษาได้

คำสำคัญ : แนวทาง การพัฒนาศักยภาพ ด้านการสื่อสารภาษามลายู

Research Title	approaches to development Malay communicative of higher education institution in Yala.
Researcher	Samseena Yapha
Faculty/section	Humanities and Sciences
University	Yala Rajabhat
Year	2018

Abstract

This article aimed to study approaches to development Malay communicative of higher education institution in Yala..Problems and obstacles of using Malay for communication and guideline for developing communication of higher education institution in Yala.There are interviews with specific respondents,because the respondents group are in line with the needs of the researcher,there are 25 students from Sirinthon Yala Medical College and 25 from Yala Rajabhat University,using qualitative research, the study of document.the tools used are interview forms,using analysis and processing by linking relationship in terms of facts both in logic and result the analysis will come in the form of descriptive research, The results of the study revealed that problems and obstacles of using Malay language for communicating students in university in Yala. The problem of knows little vocabulary,problem of not have basic in Malay language, Cannot communicate effectively in

Approaches to development Malay communicative of higher education institution in Yala.The teaching media should be appropriate to the context of the learner. It should encourage all students to have good listening, speaking, reading and writing skills. Through the training and practice of those skills, they can enhance the knowledge of the Malay language communication of the students.

Keywords: approaches, to development, Malay communicative

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขต	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสาร	7
ความหมายของสื่อ	7
ความสำคัญของการสื่อสาร	12
ประเภทของการสื่อสาร	17
แนวคิดการสื่อสารกับการเรียนการสอน	22
การเรียนรู้กับการสื่อสาร	25
ความหมายของการเรียนรู้	26
รูปแบบการเรียนรู้	26
ความสัมพันธ์ของการสื่อสารกับการศึกษา	27
การพัฒนาทักษะการพูด	29
การสอนทักษะการพูด	30

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การจัดกิจกรรมการสอนพูด	31
การวัดและการประเมินผลทักษะการพูด	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
งานวิจัยในประเทศ	33
งานวิจัยต่างประเทศ	35
กรอบแนวคิดการวิจัย	36
3 ระเบียบวิธีวิจัย	
รูปแบบการวิจัย	37
การสัมภาษณ์	37
ประชากรกลุ่มตัวอย่าง	38
เครื่องมือการวิจัย	39
การรวบรวมข้อมูล	39
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	40
การวิเคราะห์ข้อมูล	40
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	
วิธีการศึกษาจากเอกสาร	42
วิธีการศึกษาภาคสนาม	42
การเรียนรู้กับการสื่อสาร	44
องค์ประกอบของการเรียนรู้	46

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์	48
ตอนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษามลายูกลางของนักศึกษา	48
ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารของนักศึกษา	49
ตอนที่ 4 แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษามลายูและข้อเสนอแนะ	50
ข้อเสนอแนะ	50
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	52
ข้อเสนอแนะ	54
ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป	55
บรรณานุกรม	56
ภาคผนวก	60
ประวัติผู้วิจัย	64

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษามลายูกลางเป็นหนึ่งในภาษาที่มีความสำคัญในการใช้เพื่อติดต่อสื่อสารกับกลุ่มชนในประเทศที่มีการใช้ภาษามลายูกลางเป็นภาษาทางการคือประเทศ มาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไน และอินโดนีเซีย ดังนั้นในยุคโลกาภิวัตน์ซึ่งเป็นยุคของข้อมูลข่าวสารต่างๆที่มีความเจริญก้าวหน้าและเกิดการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกๆด้าน การสื่อสารโดยการใช้ภาษาจึงมีความสำคัญในการที่จะพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในด้านต่างๆโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ภาษาเพื่อเป็นเครื่องมือในการผลักดันให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้อาจารย์ทางด้านวิชาการต่างๆแต่ละแขนงตามความถนัดของแต่ละบุคคล เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และการเข้าใจระหว่างกัน จูไรรัตน์ ลักษณะศิริและคณะ(2550:6)กล่าวไว้ว่าภาษามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้กระบวนการสื่อสารดำเนินไปได้ เพราะภาษาจะทำหน้าที่เป็นตัวกลางที่จะทำให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารเข้าใจตรงกัน ในขณะที่กระบวนการสื่อสารกำลังดำเนินไปนั้น ผู้ส่งสารจะต้องแปรสาร อันได้แก่ ความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ ตลอดจนข้อเท็จจริงต่างๆ ที่ต้องการส่งถึงผู้รับสารให้เป็นสัญลักษณ์ ซึ่งก็คือ “ภาษา” แล้วจึงนำสารซึ่งแปรเป็นภาษานี้ส่งผ่านสื่อไปสู่ผู้รับสาร หากผู้ส่งสารไม่แปรสารให้เป็นสัญลักษณ์คือภาษาเสียแล้ว กระบวนการสื่อสารก็จะเกิดปัญหา เพราะขาดตัวกลางที่จะทำหน้าที่เชื่อมโยงความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยสรุปการสื่อสารของมนุษย์นั้นจัดได้ว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตในสังคม เพราะโดยผ่านการสื่อสารมนุษย์เราสามารถที่จะแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร ความรู้สึกนึกคิดของตนเองต่อผู้อื่น ตลอดจนความคิดเห็นต่างๆที่สื่อออกมาโดยผ่านการสื่อสารระหว่างบุคคล ชุมชน บ้านเมือง จนถึงสังคมโลก ซึ่งปัจจุบันนี้สื่อเทคโนโลยีการสื่อสารมวลชนก้าวหน้ามาก ช่วยให้การสื่อสารกว้างไกล ฉับไว รวดเร็ว ทันเหตุการณ์ ดังนั้น จึงควรเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับข้อความที่ต้องการจะสื่อ ภาษาพูดและภาษาเขียน จึงมีบทบาทสำคัญ เป็นสิ่งที่ต้องให้ความใส่ใจอย่างจริงจัง การเลือกใช้ถ้อยคำอย่างถูกต้อง โดยคำนึงถึง ความหมาย จุดมุ่งหมาย บุคคล กาลเทศะ ฯลฯ จะทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จและสมบูรณ์ตามกระบวนการสื่อสารได้ จิรวัดน์ เพชรรัตน์และคณะ

(2555:37) ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาในด้านการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานในประเทศและต่างประเทศได้ในอนาคต เรณูมาศมาอ่อน (2559:169)กล่าวว่าพันธกิจหลักที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นขุมปัญญาของสังคมที่เป็นพันธกิจที่ยอมรับในระดับสากลมี 4 ประการและหนึ่งในพันธกิจที่สำคัญนั้นก็คือการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ เพื่อพัฒนากำลังคนในระดับสูง ให้กับสังคมประเทศชาติ เมื่อพันธกิจการผลิตบัณฑิตนั้นเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการที่จะพัฒนากำลังคนให้มีความรู้ความสามารถ บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้โดยตรงก็จะเป็นนักศึกษาที่เรียนในสถาบันอุดมศึกษาและอาจารย์ผู้สอนที่มีหน้าที่สอนในสถานศึกษาดังกล่าว โดยที่การสอนนั้นต้องมีความสอดคล้องกับบริบทของการจัดการศึกษาในพื้นที่เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอน ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกิจในด้านการผลิตบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาอีกด้านหนึ่ง คือการพัฒนาทักษะทางการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการพัฒนาตนเองด้านการศึกษาการประกอบอาชีพและหน้าที่การงานในอนาคตอีกด้วย วราจกานา เค้าอัน(2560:1)กล่าวว่าสภาวะการณ์ในปัจจุบันทั่วโลกกำลังเผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่ก้าวไปอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วหรือกำลังพัฒนา ส่งผลให้วิถีชีวิตของคนมีความแตกต่างมากขึ้น ผู้คนหลากหลายเชื้อชาติย้ายข้ามประเทศ ข้ามภาษาและข้ามวัฒนธรรม มาอาศัยอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกัน ก่อให้เกิด เป็นสังคมพหุวัฒนธรรม ในด้านทางการศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยต้องจัดการศึกษาให้ทันกับสถานการณ์โลกที่เต็มไปด้วยความรู้และข้อมูลที่เพิ่มขึ้น ต้องพัฒนาการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้มีโอกาสรับรู้ เพิ่มพูนความรู้ และก้าวทันต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกิจหลักที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา ในการพัฒนาท้องถิ่น สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลาจึงต้องให้ความสำคัญในการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ ให้เป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะในสาขาที่ศึกษาและมีความสามารถในการพัฒนาตนเองและสังคมได้

ปัจจุบันภาษามลายูกลาง มีการเปิดการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐหลายแห่งในจังหวัดชายแดนภาคใต้เช่น ใน มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ วิทยาลัยการสาธิตสุพรรณิธร ยะลา และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นผู้สอนรายวิชาภาษามลายูในสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลาได้รับรู้ถึงปัญหาในการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาส่วนใหญ่พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สามารถที่จะสื่อสารภาษามลายูกลางได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ได้ รวมทั้งมักจะมีการใช้ภาษามลายูปะปนกับการใช้ภาษาไทยอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ฮารา ซินทาโร ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษามลายูได้กล่าวไว้ว่า “เมื่อพูดถึง คุณภาพ แทบจะไม่มีเจ้าของภาษามลายูชาวปาตานีคนไหน จะสามารถสนทนาเป็นเวลานานได้โดยไม่ได้นำภาษาไทยมาปนในรูปของคำหรือวลีที่ยืมมา ในรูปของการปนภาษาและการสลับภาษา”(ทวีพร คุ่มเมธา, 2559 อ้างถึงใน อาตัม ยามาอาโง และ รอนิง ฮะมะ,) ดังนั้นเมื่อมีการการปนกันระหว่างภาษามลายูและภาษาไทยในการสื่อสารจึงมีส่วนทำให้มีการใช้ภาษามลายูที่ผิดไปจากโครงสร้างและหลักการใช้ภาษามลายูที่ถูกต้องซึ่ง ชัยภัทร สวัสดิ์ผล(2558:1) ได้กล่าวว่า การสื่อสารที่ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือก็จะมีผลกระทบทันทีถ้า การสื่อสารนั้นมีปัญหา และอุปสรรค เพราะการติดต่อสื่อสารนั้นเป็นเครื่องมือสำคัญของบุคคลทุกฝ่ายในองค์กร การทำงานจะประสบความสำเร็จได้นั้นส่วนหนึ่งอยู่ที่ความเข้าใจ โดยอาศัยการติดต่อสื่อสาร หากการติดต่อสื่อสารเกิดปัญหา และอุปสรรคขึ้นก็จะส่งผลให้เกิดการเข้าใจผิด และส่งผลให้เกิดการทำงานผิดพลาดได้

จรัสโถม ศิริรัตน์(2558:1)กล่าวว่าการสื่อสาร เป็นการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างผู้ส่งสาร และผู้รับสาร โดยใช้สื่อหรือช่องทางต่างๆโดยมีจุดมุ่งหมายโน้มน้าวจิตใจให้เกิดผลในการให้เกิดการรับรู้หรือเปลี่ยนทัศนคติหรือเพื่อให้เปลี่ยน พฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง ดังนั้นการติดต่อสื่อสารจึงเป็นกระบวนการที่บุคคลใช้ในการแลกเปลี่ยนข่าวสารและการสื่อความคิด ความรู้สึก โดยบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ความคิด หรือทัศนคติ เพื่อสร้างความเข้าใจต่อกัน การสื่อสารเป็นกิจกรรมที่มนุษย์ต้องการบอกผู้อื่นให้รู้ว่าตนเองต้องการอะไร อย่างไร โดยผ่านสื่อหรือช่องทางต่างๆที่เหมาะสมให้เข้าใจตรงกัน ระหว่างผู้ส่งสาร และผู้รับสาร การอยู่ร่วมกันของมนุษย์เป็นหมู่เป็นพวกในสังคม ทุกคนมีหน้าที่ต่างๆในการอยู่ร่วมกันทำงานด้วยกัน มีการติดต่อกัน

ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของงาน การสื่อสารที่ขาดประสิทธิภาพจะก่อให้เกิดความล้มเหลวของงาน และกระทบต่อองค์กรในภาพใหญ่ได้

อุบลวรรณ ปติพัฒน์โฆษิตและคณะ(2553:1) กล่าวว่า การสื่อสารที่จะประสบผลสำเร็จได้จะต้องมีภาษา เป็นองค์ประกอบหนึ่งอยู่ภายใต้สาร เนื้อหาของสาร คือ ความคิดที่กลั่นออกมาเป็นเรื่องราว ความคิดนั้นไม่สามารถถ่ายทอดได้ถ้าไม่มีภาษา ภาษานั้นเป็นสื่อที่จะให้เนื้อหาเกาะเกี่ยวไปยังผู้รับสารให้เกิดความเข้าใจ หรืออาจกล่าวได้ว่า ภาษาคือตัวสารนั่นเอง

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นบุคลากรทางการศึกษาที่สอนรายวิชาภาษามลายูในสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา จึงมีความสนใจในการที่จะศึกษาแนวทางทางการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การคลี่คลายปัญหาด้านการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาและปรับปรุงพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษามลายูมาตรฐานให้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาได้มีทักษะในการสื่อสารภาษามลายูได้อย่างถูกต้อง ก่อนที่จะเข้าสู่โลกแห่งการทำงานในอนาคตที่มีแนวโน้มว่าจะมีการแข่งขันสูงในด้านตลาดแรงงาน ดังนั้นการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษามลายูจึงมีความสำคัญในการที่จะเพิ่มโอกาสให้กับผู้ที่มีความสามารถด้านภาษาเหล่านี้ให้ได้มีช่องทางในการทำงานเพื่อประกอบอาชีพได้ในอนาคต เพื่อพัฒนาทักษะทางการสื่อสารและยกระดับการเรียนการสอนภาษามลายูในสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลาให้มีคุณภาพต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการใช้ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา
- 2 เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา

1.3 ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งขอบเขตการวิจัยเป็น 2 รูปแบบคือ ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะแนวทางการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา คือนักศึกษาวิทยาลัยสาธารณสุขสิรินธร ยะลา และนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่เรียนรายวิชาภาษามลายูเพื่อการสื่อสาร ประจำปีการศึกษา 1/2561 จำนวน 50 คน ได้มาโดยการเลือกสุ่มแบบเจาะจง

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบปัญหาและอุปสรรคของการใช้ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา

2. ทำให้ทราบแนวทางในการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา

1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

แนวทางการพัฒนา หมายถึง ทางปฏิบัติที่วางไว้เป็นแนวเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านการสื่อสารภาษามลายูกลางของนักศึกษา โดยมีการวางแผน เพื่อกำหนดทิศทางไว้ล่วงหน้าซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้จะมีสองส่วนที่เกี่ยวข้องคือ การเปลี่ยนแปลงด้านคุณภาพและปริมาณ ที่ต้องมีทิศทางในทางที่ดีขึ้น

ศักยภาพ หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถเพื่อใช้ในการสื่อสารภาษามลายูกลางได้อย่างมีประสิทธิภาพ

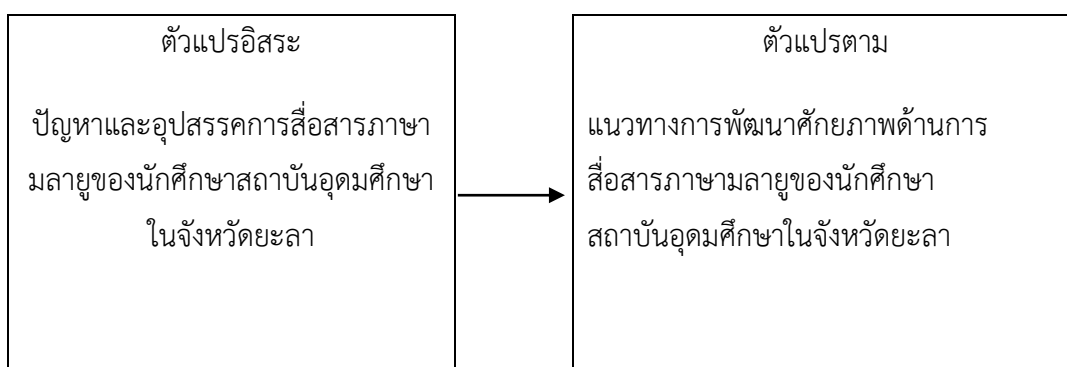
บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา” คณะผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเรียบเรียงเนื้อหาสาระสำคัญสรุปประเด็นไว้ ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสาร
 - 1.1 ความหมายของการสื่อสาร
 - 1.2 แบบจำลองการสื่อสาร
 - 1.2.1 รูปแบบจำลองเชิงวงกลมการสื่อสารของออสกูดและแชรรมม์
 - 1.2.2 รูปแบบจำลองการสื่อสารทางเดียวเชิงเส้นตรงของแซนแนนและวีเวอร์
 - 1.2.3 รูปแบบจำลองการสื่อสารของชแรมม์
 - 1.3 ความสำคัญของการสื่อสาร
 - 1.4 ประเภทของการสื่อสาร
2. แนวคิดการสื่อสารกับการเรียนการสอน
 - 2.1 การเรียนรู้กับการสื่อสาร
 - 2.2 ความหมายของการเรียนรู้
 - 2.3 รูปแบบการเรียนรู้
 - 2.4 ความสัมพันธ์ของการสื่อสารกับการศึกษา
3. การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษามลายู
 - 3.1 การพัฒนาทักษะการพูด
 - 3.2 การสอนทักษะการพูด
 - 3.3 การจัดกิจกรรมการสอนพูด
 - 3.4 การวัดและประเมินผลทักษะการสื่อสาร
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ
5. กรอบแนวคิดการวิจัย

5.กรอบแนวคิดของการวิจัย

1.แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสาร

1.1 ความหมายของการสื่อสาร

คำว่า “การสื่อสาร” ตรงกับคำในภาษามลายูว่า “Komunikasi” ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่างกัันดังนี้

Effendi (2002:6) “การสื่อสาร” เป็นกระบวนการ การจัดส่งข้อความโดยบุคคลหนึ่งให้แก่บุคคลหนึ่งรู้หรือเปลี่ยนทัศนคติความคิดหรือพฤติกรรมโดยตรงด้วยวาจา หรือโดยอ้อมผ่านสื่อ”

Liliweri (2003:4) กล่าวไว้ว่า การสื่อสารคือการถ่ายโอนข้อความจากแหล่งหนึ่งไปยังผู้รับเพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างกัน”

จันทิมา เขียวแก้ว และนฤมล รุจิพร (2551: 7)กล่าวสรุปว่า “การสื่อสาร” หมายถึง กระบวนการของการถ่ายทอดสาร ที่แสดงถึงความรู้สึนึกคิด อารมณ์ ฯลฯ จากผู้ส่งสาร ไปยังผู้รับสาร โดยผ่านสื่อ เพื่อให้เกิดผลตามที่ผู้ส่งสารคาดหวัง

สวณิต ยมาภัย(2552: 21)กล่าวว่า “การสื่อสาร” หมายถึง การนำเรื่องราวต่างๆที่เป็นข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น หรือความรู้ โดยอาศัยเครื่องนำไปโดยวิธีใดวิธีหนึ่งให้ไปถึงจุดหมายปลายทางที่ต้องการ จนทำให้เกิดการกำหนดรู้ความหมายแห่งเรื่องราวนั้นร่วมกันได้

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ(2555: 90) “การสื่อสาร” หมายถึง การติดต่อระหว่างบุคคล 2 ฝ่ายเพื่อสื่อเรื่องราวให้เข้าใจตรงกัน ซึ่งอาจจะเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคล หรือกลุ่มบุคคลทั้ง เจาะจงและไม่เจาะจงก็ได้ ในการสื่อสารจะต้องประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สาร ผู้รับสารสื่อและวิธีการสื่อ (สื่อ-เครื่องมือที่ใช้ในการส่งสาร วิธีการ-สื่อ วิธีการที่ผู้ส่งสารเลือกใช้ เช่น สื่อด้วย วิธีการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ บทละคร การแสดง จดหมาย เป็นต้น)

Charl E.Osgood(1974:12) ให้ความหมายโดยทั่วไปว่าการสื่อสารเกิดขึ้นเมื่อฝ่ายหนึ่งคือผู้ส่งสาร มีอิทธิพลต่ออีกฝ่ายหนึ่งคือผู้รับสาร โดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆซึ่งถูกส่งผ่านสื่อที่เชื่อมต่อสองฝ่าย

Worren W. Weaver (1949:95) กล่าวว่า การสื่อสารมีความหมายกว้าง ครอบคลุมถึง กระบวนการทุกอย่างที่จิตใจของคนๆหนึ่ง อาจมีผลต่อจิตใจของคนหนึ่ง การสื่อสารนั้นจึงไม่ได้จำกัด แค่เพียงแต่การเขียนและการพูดเท่านั้น แต่ยังรวมถึง ดนตรี ภาพ การแสดง บัลเลต์ และพฤติกรรมอื่นๆ ของมนุษย์อีกด้วย

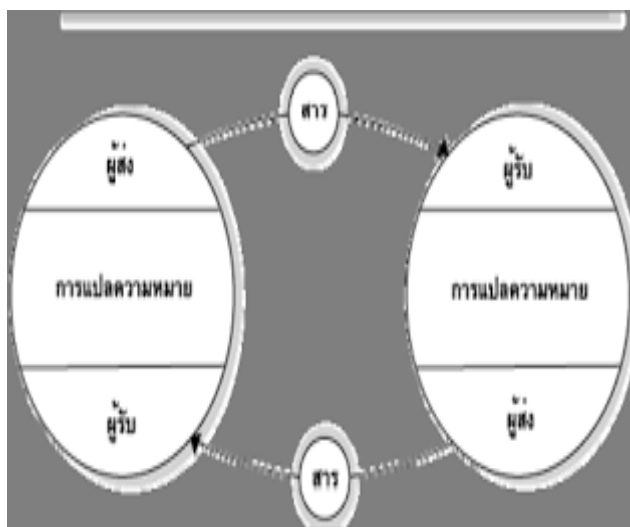
จากคำนิยามของนักวิชาการทั้งไทยและต่างประเทศพอจะสรุปได้ว่า การสื่อสาร เป็น กระบวนการของการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างผู้ส่งสาร และผู้รับสาร โดยใช้สื่อต่างๆ เพื่อมุ่งหมาย โน้มน้าวจิตใจ ให้เกิดผลในการรับรู้ หรือแลกเปลี่ยนทัศนคติระหว่างกันเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร่วมกัน จากความหมายที่มีผู้ให้ไว้แตกต่างกัน ซึ่งบางคนให้ ความหมายครอบคลุมไปถึง พฤติกรรมที่ไม่ใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนด้วย บางคนถือว่าการสื่อสารคือ การแสดงออกทุกอย่างที่ผู้อื่นเข้าใจได้ไม่ว่าการแสดงนั้นจะมีเจตนาให้ผู้อื่นเข้าใจหรือไม่ก็ตาม จึงอาจ สรุปได้ว่า การสื่อสารคือ การที่มนุษย์ถ่ายทอดความรู้ ความคิด หรือประสบการณ์ของตน ไปยังบุคคล อื่นและการรับความรู้ความคิดจากบุคคลอื่นมาปรับพฤติกรรมของตนเอง โดยกระบวนการของการ สื่อสาร ซึ่งการถ่ายทอดและการรับความรู้ ความคิด มีอยู่ 3ลักษณะคือ

1. การให้รหัสสัญญาณโดยตรง เช่นการใช้สัญญาณเสียง ภาษาพูด สัญลักษณ์ ภาษาเขียน ภาษาท่าทาง ตลอดจนรหัสสัญญาณอื่นๆที่กระทำโดยตรง ระหว่างผู้ถ่ายทอดกับผู้รับ
2. การใช้เครื่องมือในการถ่ายทอด เป็นการสื่อสารโดยผ่านทางเครื่องมือ เช่นการใช้ ใส่ตัทศนุปรกรณ์ วิทยุกระจายเสียง คอมพิวเตอร์ หรือเครื่องมือสื่อสารอื่นๆ

3. การถ่ายทอดโดยกระบวนการทางสังคม เช่น การปฏิบัติสืบทอดทางประเพณี ศาสนา วัฒนธรรม และระบบอื่นๆของสังคม

นอกจากทฤษฎีข้างต้นแล้ว ยังมีทฤษฎีการติดต่อสื่อสารที่ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการติดต่อสื่อสารต่างๆไว้เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องของการติดต่อสื่อสารที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนี้

ทฤษฎีรูปแบบจำลองเชิงวงกลมการสื่อสารของออสกู๊ดและแชรมม์

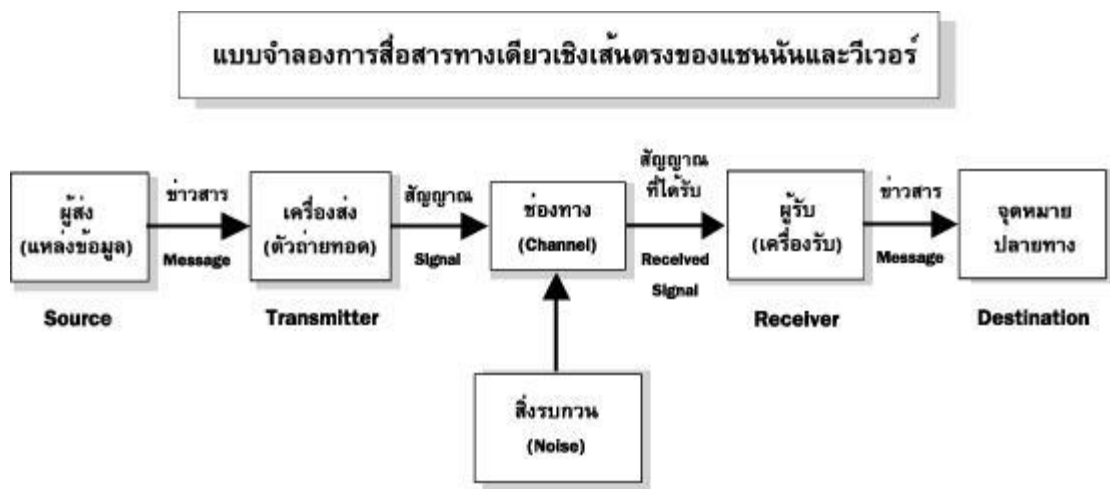

ภาพที่ 1.2.1 รูปแบบจำลองเชิงวงกลมการสื่อสารของออสกู๊ดและแชรมม์

ที่มา กิดานันท์ มลิทอง(2548 หน้า 44)

ตามปกติแล้วในการสื่อสารระหว่างบุคคลและกลุ่มบุคคลผู้ส่งและผู้รับจะมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทกันไปตามในลักษณะการสื่อสารสองทางโดยเมื่อผู้ส่งได้ส่งข้อมูลข่าวสารไปแล้วทางฝ่ายผู้รับทำการแปลความหมายข้อมูลที่ได้รับมา และจะเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับกลับเป็นผู้ส่ง เพื่อตอบสนองต่อสิ่งที่รับมา ในขณะที่เดียวกันผู้ส่งเดิมจะเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้รับเพื่อรับข้อมูลที่ส่งกลับมา และทำการแปลความหมายสิ่งนั้นถ้ามีข้อมูลที่จะต้องส่งตอบกลับไปก็จะเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ส่งอีกครั้งหนึ่งเพื่อส่งข้อมูลกลับไปยังผู้รับเดิม การสื่อสารในลักษณะนี้ทั้งผู้ส่งและผู้รับจะวนเวียนเปลี่ยนแปลงบทบาทกันไปตามในลักษณะเชิงวงกลม ด้วยลักษณะดังกล่าวทำให้ Charles E. Osgood และ Wilber Schramm ได้สร้างโมเดล รูปแบบจำลองเชิงวงกลมขึ้น โดยไม่เพียงแต่นำองค์ประกอบของการสื่อสารเท่านั้น แต่ได้เน้นถึงพฤติกรรมของผู้ส่งและผู้รับด้วย โดยที่แบบจำลองการสื่อสารเชิงวงกลมนี้จะมีลักษณะของการสื่อสาร

สองทาง two-way communication ซึ่งเป็นการสื่อสารที่มีการส่งสารไปมาระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร ผู้ส่งสารสามารถทราบปฏิกิริยาการโต้ตอบระหว่างกันได้ ในแบบจำลองนี้จะเห็นได้ว่าออสกูดและชแรมม์ ไม่ได้กล่าวถึงตัวการถ่ายทอดการสื่อสารเลย แต่ได้เน้นถึงการกระทำของผู้ส่งและผู้รับซึ่งทำหน้าที่อย่างเดียวกันและเปลี่ยนแปลงบทบาทกันไปตามในการเข้ารหัสสาร การแปลความหมาย และการถอดรหัส รูปแบบจำลองการสื่อสารทางเดียวเชิงเส้นตรงของแชนันและวีเวอร์

ภาพที่ 1.2.2 รูปแบบจำลองการสื่อสารทางเดียวเชิงเส้นตรงของแชนันและวีเวอร์

ที่มา กิดานันท์ มลิทอง(2548 หน้า 43)

2.2 แบบจำลองการสื่อสารทางเดียวเชิงเส้นตรงของแชนันและวีเวอร์

Claude E. Shannon และ Warren Weaver (กิดานันท์ มลิทอง,2548) ได้คิดแบบจำลองการสื่อสารทางเดียวเชิงเส้นตรง โดยมีแนวคิดว่าการสื่อสารจะเริ่มด้วยผู้ส่งซึ่งเป็นแหล่งข้อมูล ทำหน้าที่ส่งเนื้อหาข่าวสารเพื่อส่งไปยังผู้รับโดยผ่านทางเครื่องส่งหรือตัวถ่ายทอดในลักษณะของสัญญาณที่ถูกส่งไปในช่องทางต่างๆ กัน แล้วแต่ลักษณะของการส่งสัญญาณแต่ละประเภท เมื่อทางฝ่ายผู้รับได้รับสัญญาณแล้ว สัญญาณที่ได้รับจะถูกปรับให้เหมาะสมกับเครื่องรับหรือการรับเพื่อทำการแปลสัญญาณให้เป็นเนื้อหาข่าวสารนั้นอีกครั้งหนึ่งให้ตรงกับที่ผู้ส่งส่งมา ในขั้นนี้เนื้อหาที่รับจะไปถึงจุดหมายปลายทางคือผู้รับได้ตามต้องการ แต่ในบางครั้งสัญญาณที่ส่งไปกับสัญญาณที่รับมีความแตกต่างกัน

เป็นเหตุให้เนื้อหาข่าวสารที่ส่งจากแหล่งข้อมูลไปยังจุดหมายปลายทางอาจผิดเพี้ยนไป นับเป็นความล้มเหลวของการสื่อสาร เนื่องจากข้อมูลที่ส่งไปกับข้อมูลที่ได้รับไม่ตรงกัน อันจะทำให้เกิดการแปลความหมายผิดหรือเข้าใจผิดในการสื่อสารได้

รูปแบบจำลองการสื่อสารของชแรมม

Wilbur L. Schramm ได้นำแบบจำลองการสื่อสารทางเดียวเชิงเส้นตรงของ Shannon และ Weaver มาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการอธิบายการสื่อสารที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอน โดยเน้นถึงวัตถุประสงค์ของการสอน ความหมายเนื้อหาของข้อมูล และการที่ข้อมูลได้รับการแปล ความหมายอย่างไร ชแรมมยังได้ให้ความสำคัญกับการสื่อสารว่าจะเกิดขึ้นได้อย่างไรมีประสิทธิภาพเฉพาะในส่วนที่ผู้ส่งและผู้รับทั้งสองฝ่ายต่างมีวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ ความรู้ ที่สอดคล้องคล้ายคลึงกันและมีประสบการณ์ร่วมกัน เพื่อให้เกิดการสื่อสารที่เข้าใจตรงกัน

ภาพที่ 1.2.3 รูปแบบจำลองการสื่อสารของชแรมม

ทีมา กิดานันท์ มลิทอง(2548 หน้า 45)

จากแบบจำลองดังกล่าวสามารถที่จะอธิบายได้ว่า ส่วนของประสบการณ์ของผู้ส่งและผู้รับซ้อกันเป็นวงกว้างมากเท่าใด จะทำให้การสื่อสารนั้นเป็นไปโดยสะดวกและง่ายมากยิ่งขึ้นเพราะต่างฝ่ายจะเข้าใจสิ่งที่กล่าวถึงนั้นได้เป็นอย่างดี แต่เมื่อใดที่วงของขอบข่ายประสบการณ์ซ้อกันน้อยมากหรือไม่ซ้อกันเลย แสดงว่าทั้งผู้ส่งและผู้รับแทบจะไม่มีประสบการณ์ร่วมกันเลย การสื่อสารนั้นจะทำให้ยากลำบากหรือแทบจะสื่อสารกันไม่ได้อย่างสิ้นเชิง ซึ่งจากแบบจำลองการสื่อสารของแชรหมันนั้นทำให้สามารถทราบได้ถึงผลป้อนกลับที่ผู้รับส่งกลับไปยังผู้ส่งนั่นเอง

1.2 ความสำคัญของการสื่อสาร

การสื่อสารโดยการใช้ภาษานั้นมีความสำคัญมาก เพราะการสื่อสารนั้นเป็นกระบวนการที่สามารถทำให้สังคมใดสังคมหนึ่งเกิดการพัฒนาด้านเพื่อให้ความเจริญอย่างต่อเนื่อง และมีส่วนทำให้มนุษย์นั้นเกิดการเรียนรู้ในการที่จะสืบทอดวัฒนธรรมของตนเองและสังคมได้ ดังนั้นการสื่อสารจึงเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งในการที่จะพัฒนาประเทศ โดยการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าแก่ชุมชน และสังคมในทุกๆด้าน

ศุภรัตน์ วิฑิตกุลเจริญ(2540:6-8) กล่าวว่า การสื่อสารจัดได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งในชีวิตมนุษย์นอกเหนือจากปัจจัยสี่ที่มีความจำเป็นต่อความอยู่รอดของมนุษย์ ซึ่งได้แก่ อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่มและยารักษาโรค แม้ว่าการสื่อสารจะไม่ได้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับความเป็นความตายของมนุษย์เหมือนปัจจัยสี่ แต่การที่จะให้ได้มาซึ่งปัจจัยสี่เหล่านั้น ย่อมต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมืออย่างแน่นอน มนุษย์ต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมใดๆ ของตน และเพื่ออยู่ร่วมกับคนอื่นๆในสังคม การสื่อสารเป็นพื้นฐานของการติดต่อของมนุษย์ และเป็นเครื่องมือสำคัญของกระบวนการทางสังคม ยิ่งสังคมมีความสลับซับซ้อนมาก และประกอบด้วยคนจำนวนมากขึ้นเท่าใด การสื่อสารก็ยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นเท่านั้น ทั้งนี้เพราะการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมและสังคม จะนำมาซึ่งความสลับซับซ้อน หรือความสับสนต่างๆ จนอาจก่อให้เกิดความไม่เข้าใจแก่สมาชิกของสังคม ดังนั้นจึงต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว หากจะพิจารณาถึงความสำคัญของการสื่อสารที่มีต่อมนุษย์แล้วสามารถแบ่งได้เป็น 5 ประการคือ

1 ความสำคัญต่อความเป็นสังคม การที่มนุษย์อยู่รวมตัวกันเป็นกลุ่มเป็นสังคม ตั้งแต่สังคมระดับเล็กคือ ครอบครัว ชุมชนเผ่าพันธุ์ ไปจนถึงการรวมตัวเป็นสังคมขนาดใหญ่ในระดับประเทศนั้น จำเป็นต้องอาศัยการสื่อสารเป็นพื้นฐาน เพราะการสื่อสารทำให้เกิดความเข้าใจ และทำความเข้าใจกันได้ มีการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างระเบียบของสังคมให้เป็นที่ยอมรับระหว่างสมาชิก ทั้งนี้เพื่อจะได้อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขเป็นสังคม กล่าวคือ การที่สังคมมนุษย์ต้องอาศัยการสื่อสาร สังคมมนุษย์เกิดจากการใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการจะรวมคนหลายๆคนให้มาอยู่รวมกัน

2 ความสำคัญต่อชีวิตประจำวัน การสื่อสารมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของคนเราเป็นอย่างมาก เรียกได้ว่าตลอดเวลาที่เราตื่น เราจะทำการสื่อสารอยู่ตลอดเวลา การสื่อสารไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคล การสื่อสารกลุ่มใหญ่ การสื่อสารด้วยคำพูด การสื่อสารด้วยตัวหนังสือ การสื่อสารด้วยกิริยาท่าทางและการสื่อสารมวลชนกิจกรรมต่างๆ ที่เราทำประจำวันนั้น มีการสื่อสารเข้ามาเกี่ยวข้องอยู่เสมอ ไม่เว้นแม้กระทั่งเวลาเรานอนหลับอยู่ ทารกเราฝันหรือละเมอเรื่องใดก็ตามก็ถือว่าเป็นการสื่อสารรูปแบบหนึ่งคือ การสื่อสารภายในตัวบุคคล (Intrapersonal Communication)

3 ความสำคัญต่ออุตสาหกรรมและธุรกิจ ปัจจุบันวงการอุตสาหกรรม มีการปฏิวัติทางด้านเทคโนโลยีการผลิต ตลอดจนการพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน ทำให้ต้องอาศัยการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งถือเป็นองค์กรหรือสถาบันที่ต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมและประชาชนในทางตรงข้ามลูกจ้างของสถาบันเองก็จะมีการรวมตัวกันเป็นองค์กรในรูปของสหภาพแรงงาน เพื่อให้มีพลังในการต่อรองแสดงความต้องการของตนเองและชี้ข้อบกพร่องของฝ่ายบริหาร นอกจากนั้นโรงงานอุตสาหกรรมยังเกี่ยวข้องกับบุคคลภายในฝ่ายต่างๆ อีกมากมายไม่ว่าจะเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงกับที่ตั้งของโรงงาน ผู้บริโภค เจ้าหน้าที่ของรัฐบาล ฯลฯ ฉะนั้น การดำเนินงานหรือการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของโรงงานอุตสาหกรรมย่อมมีผลกระทบต่อบุคคลเหล่านี้ไม่โดยตรงก็โดยอ้อม นอกจากนั้นสิ่งหนึ่งที่องค์กรต้องการก็คือ ความสนับสนุนและความสามารถร่วมมือจากบุคคลเหล่านั้น โดยองค์กรจะต้องสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลเหล่านี้ ด้วยการใช้วิธีการด้านสื่อสารที่เรียกว่า "การประชาสัมพันธ์" (Public relations) ในการ

เผยแพร่ข่าวสารเพื่อลดปัญหาความขัดแย้งและสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง และยังสามารถตรวจสอบ ประชามติหรือความคิดเห็นของประชาชนกลุ่มต่างๆที่มีต่อองค์กรด้วย

4 ความสำคัญต่อการปกครอง ไม่ว่าจะเป็นการปกครองในระบอบใดหรือการปกครอง ระดับใด คือตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับชาติ ย่อมจะมีทั้งผู้ปกครองและผู้ถูกปกครองหรือ ประชาชน ซึ่งทั้ง 2 ฝ่ายจำเป็นต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือหรือกลไกที่สำคัญที่จะทำให้สังคม เจริญก้าวหน้าและประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างผาสุกและโดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินการปกครองของ รัฐบาลจำเป็นที่จะต้องเผยแพร่ข่าวสารให้ประชาชนได้รับทราบและเข้าใจ จะได้เกิดความร่วมมือและ ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลให้สอดคล้องกับประชามติในกรณีของการปกครองระบอบประชาธิปไตย หรือนำไปใช้ควบคุมประชามติของประชาชนไม่ให้เบี่ยงเบนหรือต่อต้านนโยบายของรัฐบาลในกรณีของ การปกครองระบบเผด็จการ

5 ความสำคัญต่อการเมืองระหว่างประเทศ ในวงการเมืองระหว่างประเทศก็เช่นกัน ที่ จำเป็นต้องอาศัยการสื่อสารเข้ามาเป็นปัจจัยที่สำคัญ คือ พัฒนาการของเทคโนโลยีทางการสื่อสาร ต่างๆ สามารถช่วยทำให้ประเทศต่างๆ ทั่วโลกติดต่อแลกเปลี่ยนข่าวสารและความคิดกันได้สะดวกและ รวดเร็ว ดังนั้น ด้วยเหตุผลทางด้านการศึกษาที่เจริญก้าวหน้าขึ้นและเหตุผลทางด้านการเมือง จึงทำ ให้สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมที่แคบ เพราะสามารถติดต่อสื่อสารกันได้สะดวกนั่นเอง อนึ่งการ ติดต่อสื่อสาร หรือการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและนโยบายการเมืองระหว่างประเทศต่างๆ จึงจำเป็นต้องมีหน่วยงานที่ตั้งขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบด้านการสื่อสารโดยตรง เพื่อทำหน้าที่เผยแพร่ ข่าวสารเกี่ยวกับประเทศของตน สร้างความเข้าใจอันดีกับประเทศอื่น ตลอดจนชักจูงให้ได้รับความ สนับสนุนจากประเทศอื่น และได้ศึกษาถึงความรู้สึกนึกคิดของประชาชนในประเทศอื่นที่มีต่อประเทศ ของตน หน่วยงานสำคัญที่รับผิดชอบด้านการสื่อสารของการเมืองระหว่างประเทศก็คือ กระทรวงการ ต่างประเทศ และสถานทูตต่างๆ ซึ่งจะเป็นผู้จัดการกับการสื่อสารที่เหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะ ทางจิตใจ สังคมและวัฒนธรรมของประชาชนชาติต่างๆ ที่มีความแตกต่างไปจากประเทศของตน ทั้งนี้ โดยอาศัยสื่อชนิดต่างๆเช่น สถานีวิทยุ VOA หรือ Voice Of America ของสหรัฐอเมริกา สถานีวิทยุ

BBC ของประเทศอังกฤษ หนังสือพิมพ์เสรีของสหรัฐอเมริกา หนังสือสหภาพโซเวียตของประเทศรัสเซีย เป็นต้น

กล่าวโดยทั่วไป สามารถสรุปความสำคัญของภาษา โดยมองจากการสื่อสารและวัฒนธรรม สังคม ดังนี้

ภาษากับการสื่อสาร ในการสื่อสารนั้นภาษาจัดเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้การติดต่อเกิดการรับรู้เรื่องราว แลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้ โดยช่วยเผยแพร่ความรู้ ความเพลิดเพลิน และอารมณ์ได้รวมทั้งช่วยโน้มน้าวใจ

1. ภาษาเป็นเครื่องมือในการนำพาสาร หมายถึง เป็นที่อยู่อาศัยของสารเพื่อให้สารปรากฏออกมาได้ เป็นที่เข้าใจกันได้ หากขาดซึ่งภาษา การสื่อสารย่อมไม่สามารถดำเนินไปได้ ภาษาจึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่นักวิชาการทางการสื่อสารเห็นว่ามีสำคัญยิ่งตั้งแต่สมัยอริสโตเติลมาจนถึงปัจจุบัน และได้ระบุไว้ในแบบจำลองการสื่อสารหลายแบบด้วยกัน

2. ภาษาทำให้มนุษย์ติดต่อสื่อสารกันได้รู้เรื่อง สามารถใช้ประกอบกิจกรรมต่างๆในชีวิตประจำวันไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคล ได้แก่ การเขียน-อ่านหนังสือ การส่ง-รับวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ วิดีโอเทป และเทปเพลงต่างๆ การถ่ายทำภาพยนตร์ การแสดงภาพยนตร์ต่างๆ

3. ภาษาทำให้มนุษย์สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของตนให้ผู้อื่นทราบ และรับรู้ความคิดเห็นของผู้อื่น ทำให้เกิดความเข้าใจกันและมีความสัมพันธ์ที่ดีขึ้น

4. ภาษาเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ความรู้และแสวงหาความรู้ อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและการเรียนรู้ของคนในชาติ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และคอมพิวเตอร์ ล้วนใช้ภาษาสื่อข้อมูลข่าวสารความรู้ต่างๆ ไปยังผู้รับสาร เพื่อให้ผู้รับสารอ่าน ดู ฟัง ข้อมูลเหล่านั้นและรับทราบความรู้ในสื่อต่างๆอันเป็นการเพิ่มความรู้ และประโยชน์ในการศึกษาอบรม

5. ภาษาช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิง ทั้งในแง่การอ่านหนังสือ นวนิยาย เรื่องสั้น บทละคร การฟังเพลง และในแง่การแสดงออกด้วยภาษาท่าทางในการแสดงละครหรือภาพยนตร์ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารอารมณ์ ทั้งในแง่การปลอบประโลมอารมณ์และสร้าง

อารมณ์ต่างๆในการสื่อสาร

6. ภาษาสามารถโน้มน้าวใจผู้รับสารให้แปรเปลี่ยนทัศนคติ ความเชื่อ ตามที่ผู้ส่งสารต้องการ ได้แก่ ภาษาโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ต่างๆ รวมทั้งการโฆษณาชวนเชื่อ ทั้งในด้านการตลาดและการเมือง

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าภาษามีความสำคัญต่อบุคคล กลุ่มบุคคล สังคมและประเทศชาติโดยรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมสื่อสารที่กำลังเจริญก้าวหน้าอย่างมากในปัจจุบันนี้ภาษากับวัฒนธรรมสังคม การสืบทอดวัฒนธรรมล้วนต้องอาศัยภาษาเป็นสื่อในการถ่ายทอดภาษา และถือเป็นรากฐานของวัฒนธรรมที่คงความเป็นชาติโดยให้บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องสืบไป

1. ภาษาแสดงความเป็นชาติและวัฒนธรรมของชาติ กลุ่มคนคนที่พูดภาษาเดียวกันอันแสดงถึงความผูกพันเป็นชาติเดียวกัน โดยมีบรรพบุรุษต้นตระกูลเดียวกัน ดังนั้นภาษาจึงเป็นประโยชน์สำหรับนักภาษาศาสตร์ในการสืบหาต้นตระกูลภาษา หรือความเป็นมาของชนชาติ นอกจากนั้นภาษายังใช้จารึกวรรณคดี สุภาษิต คำพังเพยและวัฒนธรรมความเป็นอยู่ทั้งในรูปภาษาถ้อยคำและภาษากิริยาอาการ

2. ภาษาเป็นเครื่องมือแสดงปฏิสัมพันธ์ในสังคม แสดงฐานะของผู้ส่ง-รับภาษาและแสดงความสัมพันธ์ที่มีต่อกัน เช่น เป็นลุง ป้า น้า อา หลาน เหลน เป็นข้อบังคับด้านวิถีปฏิบัติของคนในสังคม

3. ภาษาเป็นตัวแทนของพฤติกรรมและกิจกรรมต่างๆของมนุษย์ โดยเฉพาะภาษาถ้อยคำ เราใช้ถ้อยคำสั่งสอนให้คนประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่เราต้องการหรืออยากให้เป็น และใช้ภาษาถ้อยคำครอบงำความคิดของผู้ฟังให้เป็นไปในทิศทางที่เราต้องการ

4. ภาษาเป็นเครื่องมือทางการเมือง แสดงความผูกพัน แสดงความเชื่อทางการเมือง ความศรัทธาต่อการเมืองระบอบนั้นๆ และความจงรักภักดีต่อสถาบันต่างๆ

5. ภาษาช่วยในการบันทึกประวัติศาสตร์ เรื่องราวจากอดีตถึงปัจจุบัน เป็นหลักฐานให้อนุชนรุ่นหลังได้ศึกษาต่อไปในอนาคต และเป็นการบันทึกข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์มิให้สูญหายไปตามกาลเวลา

6. ภาษาเป็นเครื่องมือในการสร้างสังคม ความรู้ที่ถ่ายทอดด้วยภาษาทำให้บุคคลมี

สติปัญญาเฉลียวฉลาดขึ้น และนำไปสร้างความเจริญให้ประเทศชาติได้

7. ภาษามีความสำคัญต่อพิธีการต่างๆ ของชาติ กล่าวคือมีการใช้เป็นภาษาราชการในการติดต่อเรื่องราชการงานเมืองต่างๆ

8. ภาษาเป็นเครื่องมือสะท้อนให้เห็นบุคลิกลักษณะส่วนบุคคลหรือวัฒนธรรมของบุคคล และในทางกลับกันภาษาก็ช่วยกำหนดบุคลิกลักษณะส่วนบุคคลและวัฒนธรรมเช่นเดียวกัน

1.3 ประเภทของการสื่อสาร

อุดม มั่งมีมหาศาล (2552:3) กล่าวว่ามนุษย์ทุกคนต้องมีการสื่อสารซึ่งกันและกัน เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมและเพื่อการพัฒนาสังคมให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น การติดต่อกันของมวลมนุษย์จะมีอยู่ตลอดเวลา ตั้งแต่เกิดจนตาย ตั้งแต่ตื่นจนหลับ มนุษย์ได้ใช้ความพยายามมายาวนาน ในการพัฒนาการติดต่อสื่อสารระหว่างกันเพื่อที่จะให้ผู้อื่นเข้าใจตนและให้ตนเข้าใจผู้อื่น จนเกิดการติดต่อสื่อสารกันในรูปแบบต่างๆ เช่น ภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาท่าทาง เป็นต้น การเกิดภาษาที่ใช้ติดต่อกันในแบบต่างๆ ก็เนื่องมาจากความพยายามของมนุษย์ที่จะเอาอุปสรรคต่างๆทางการสื่อสาร ซึ่งเป็นต้นเหตุทำให้การสื่อสารล้มเหลว ในการติดต่อสื่อสารกันนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องมีความเข้าใจ ความหมายของสาร สามารถถอดรหัส เป็นความเข้าใจที่ตรงกันกับที่ผู้ส่งสารส่งมา การติดต่อสื่อสารของคนแต่ละกลุ่ม จะใช้รหัสการติดต่อแตกต่างกัน จึงทำให้เกิดภาษามากมายหลายภาษาขึ้นในโลก นักวิชาการด้านการสื่อสารได้จำแนกประเภทของการสื่อสารไว้แตกต่างกันหลายลักษณะ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าจะใช้เกณฑ์ใดใช้ในการจำแนก

จันทิมา เขียวแก้ว และนฤมล รุจิพร (2551:17-20)แบ่งประเภทของการสื่อสารตามลักษณะของจุดมุ่งหมาย บริบท และทิศทางของการสื่อสาร สรุปได้ดังนี้

1. จำแนกตามความมุ่งหมายของการสื่อสาร จากแนวคิดที่ว่า จะมีการสื่อสารเกิดขึ้นหรือไม่ ถ้าผู้ส่งสารและแหล่งสาร ไม่มีความตั้งใจที่จะมีอิทธิพลต่อผู้รับสาร ทำให้สามารถจำแนกประเภทของการสื่อสารตามแนวทางนี้ได้ 2 ประเภท ได้แก่การสื่อสารที่เกิดขึ้นจากการวางแผนไว้หรือตั้งใจ กับ การสื่อสารที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจ การสื่อสารที่เกิดจากการตั้งใจและวางแผนไว้ของผู้สื่อสารเป็นองค์ประกอบ สำคัญในกระบวนการสื่อสาร ซึ่งการวางแผนในการสื่อสารนี้มีอยู่ 2 ประเภท คือการ

วางแผนเชิงวัจนะ และการวางแผนเชิงอวัจนะ เป็นการคิดไว้ล่วงหน้าว่าจะพูดอะไร เขียนอะไร แสดงออกอย่างไร ในสถานการณ์การสื่อสาร ทั้งที่เป็นการสื่อสารทั่วไปหรือเฉพาะอย่าง ตัวอย่างการสื่อสารที่เกิดจากการตั้งใจ เช่น การสื่อสารในการประชุม ซึ่งดำเนินการตามแบบธรรมเนียม ได้แก่ การกำหนดวาระของเรื่องที่ต้องการข้อสรุปจากการประชุม เป็นต้น

การสื่อสารที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้วางแผนหรือตั้งใจนั้น เป็นการสื่อสารที่ผู้สื่อสารอาจจะกระทำโดยความเคยชิน หรืออยู่ในสภาวะที่ขาดสติ รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ทำให้หลุดคำพูด หรือกริยาอาการบางประการออกมา เช่นการหลุดคำอุทาน เป็นต้น

2. จำแนกตามบริบทของการสื่อสาร การสื่อสารเกิดขึ้นภายใต้บริบท ซึ่งอธิบายว่าเป็นรูปแบบของสถานการณ์ที่เกิดการสื่อสาร ที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของการสื่อสาร ที่เกิดขึ้นต่างกาลหรือเทศะกัน การสื่อสารในเรื่องเดียวกัน แต่ต่างบริบท ก็ทำให้สิ่งที่สื่อสารนั้นส่งผลต่างกันได้ โครงสร้างของการสื่อสารจะมีลักษณะแตกต่างกันไป ระดับของการสื่อสารได้แก่

- การสื่อสารภายในตัวบุคคล เป็นการสื่อสารของปัจเจกบุคคล ที่ทำหน้าที่ในลักษณะที่เป็นทั้งผู้ส่งสาร และผู้รับสาร โดยมีบทบาทสลับกันไป เป็นการจัดระบบการสื่อสารในตัวบุคคล เช่นการพูดกับตนเอง การคิดถึงงานที่จะทำ เช่นการท่องตำราคนเดียว เป็นต้น

- การสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นการสื่อสารระหว่างสองคน หรือมากกว่า โต้ตอบและผลัดเปลี่ยนบทบาทกันเป็นผู้ส่งสาร และ ผู้รับสาร โดยมีวัตถุประสงค์ในการแสวงหาและแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล เป็นการสื่อสารแบบสองทางที่คู่สื่อสารสามารถมีปฏิสัมพันธ์กันใกล้ชิดตลอดจนมีปฏิริยาตอบกลับโดยทันที และตลอดเวลา

- การสื่อสารกลุ่ม เป็นการสื่อสารของบุคคลที่มารวมกลุ่มกัน มีขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ มีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจ ร่วมกันคิด ร่วมกันวางแผน แสวงหาข้อตกลงร่วมกัน จากความร่วมมือประชุมกลุ่ม ตัวอย่างเช่น การเรียนการสอนในห้องเรียน ขนาดใหญ่ ก็จัดเป็นการสื่อสารกลุ่มใหญ่ ลักษณะของการสื่อสารกลุ่มใหญ่ มักจะเป็นการสื่อสารทางเดียว เนื่องจากโอกาสในการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างกันมีน้อย เช่นในการอภิปราย การเสนอรายงาน เป็นต้น

- การสื่อสารในองค์กร เป็นการแลกเปลี่ยนถ่ายทอดข่าวสารระหว่างสมาชิก ของ องค์กร หรือหน่วยงานที่เป็นทางการ ซึ่งจัดตั้งโดยมีวัตถุประสงค์ นโยบาย การจัดองค์กร การแบ่งงาน กันทำ การปฏิบัติภารกิจขององค์กร หรือหน่วยงานให้บรรลุเป้าหมาย เนื่องจากการจัดองค์กรจะมีการ แบ่งสายงาน ลำดับชั้นของความรับผิดชอบ และการบังคับบัญชา การสื่อสารภายในองค์กรจึงมี 2 ลักษณะ คือ การสื่อสารแบบเป็นทางการและการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ

- การสื่อสารแบบเป็นทางการ เป็นการสื่อสารอย่างมีระบบแบบแผน ที่เกิดขึ้นจาก การปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจน มีการนำเอานโยบายคำแนะนำ การวินิจฉัย สั่ง การ ผ่านไปตามสายการบังคับบัญชา จะเริ่มจากข้างบน ลงสู่ข้างล่าง หรือข้างล่าง สู่ข้างบน หรือการ สื่อสารตามแนวนอนก็ได้ ซึ่งวิธีการสื่อสารอาจจะเป็นการสื่อสารแบบที่เป็น ลายลักษณ์อักษร เช่น การ ออกหนังสือราชการ หนังสือเวียน ระเบียบข้อบังคับ ส่วนการติดต่อด้วยวาจา เช่นการประชุม การ อบรมสัมมนา การสัมภาษณ์ การประกาศเรื่องที่เร่งด่วน เป็นต้น

- การสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ เป็นการติดต่อประสานงาน หรือพบปะพูดคุย ที่ ไม่ได้ดำเนินไปตามระเบียบแบบแผนที่กำหนดไว้ ส่วนใหญ่นำถึงความรู้จัก คู่กันเคยเป็นส่วนตัว การ สื่อสารดำเนินไปในรูปของบุคคลกับบุคคล หรือบุคคลกับองค์กร ส่วนใหญ่จะแทรกอยู่กับการ ติดต่อสื่อสารที่เป็นทางการเสมอ สื่อที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารหากเป็นลายลักษณ์อักษร จะปรากฏอยู่ใน รูปของจดหมายส่วนตัว จดหมายร้องเรียน หนังสือร้องทุกข์ ส่วนการติดต่อสื่อสารแบบที่ไม่เป็นทางการ ทางวาจาเช่น การสนทนา(การสื่อสาร)แบบเผชิญหน้า การพบปะพูดคุยกันด้วยเรื่องส่วนตัว เป็นต้น

- การสื่อสารสาธารณะ เป็นการติดต่อสื่อสารแบบกลุ่มใหญ่ แต่มีลักษณะ แตกต่างในข้อที่ว่า ผู้รับข่าวสารประกอบด้วยบุคคลหลายประเภท มีการรวมตัวกันในการติดต่อสื่อสาร เพื่อวัตถุประสงค์ เช่นการกล่าวปราศรัย การหาเสียง เป็นต้น การสื่อสารแบบนี้ผู้ส่งสารจะสามารถ ทราบปฏิกิริยาของผู้รับทันที

- การสื่อสารมวลชน เป็นการติดต่อสื่อสารที่มีความสำคัญมากในสังคมปัจจุบัน และค่อนข้างซับซ้อนมากกว่าการติดต่อสื่อสารทุกประเภท ซึ่งผู้ส่งสารเป็นกลุ่มบุคคล หรือองค์กร สื่อสารมวลชน ที่มีได้ทำการส่งสารเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองเป็นสำคัญ ลักษณะของการ

สื่อสาร จะเป็นการส่งข่าวสารจำนวนมาก ไปยังผู้รับสารมวลชนที่มีลักษณะหลากหลายและอยู่ห่างกัน และไม่เป็นที่รู้จักของผู้ส่งสาร ผู้รับสารสื่อมวลชนจะสามารถเปิดรับสารนั้นได้ในเวลาเดียวกัน ถึงแม้จะอยู่ต่างที่กัน การสื่อสารมวลชนจะเป็นที่เป็นแบบทางเดียว การมีปฏิกริยาป้อนกลับจะมีน้อย หรือไม่เกิดขึ้นเลยเนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องเวลา และระยะทาง ตัวอย่างของสื่อมวลชน ได้แก่วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ สื่ออินเทอร์เน็ต เป็นต้น

3. จำแนกตามทิศทางของการสื่อสารการจำแนกประเภทของการสื่อสารตามทิศทางหรือรูปแบบของการส่งสาร และผลลัพธ์ของการสื่อสาร และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะมีผลกระทบต่อความสำเร็จในการสื่อสาร จะพบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ซึ่งอาจมีสภาพเป็นการสื่อสารทางเดียว การสื่อสารแบบสองทาง และการสื่อสารเชิงปรัวรรต ที่ให้ความสำคัญกับปรับทของการสื่อสาร

- การสื่อสารแบบทางเดียว เป็นการมองการสื่อสารเป็นเส้นตรง โดยมองการสื่อสารเป็นการสร้างอิทธิพลอย่างใดอย่างหนึ่งต่อผู้อื่น เน้นพฤติกรรมการสื่อสารและผลที่เกิดขึ้น เช่น ผู้อำนวยการโยนแฟ้มงานใส่หน้าเลขานุการ เพื่อแสดงความไม่พอใจ เป็นต้น

- การสื่อสารแบบสองทาง เป็นการสื่อสารที่ผู้รับสารแสดงปฏิกริยาโต้ตอบกลับมา การสื่อสารเกิดการมีปฏิสัมพันธ์ หรือเป็นการสื่อสารต่อกันและกัน เช่น เมื่อเราตะคอกเพื่อนเพื่อนตกใจและหน้าซีด เราารู้สึกตัวว่าพูดแรงไป และพยายามพูดอ่อนนุ่มลง ผลจึงไม่เกิดขึ้นเฉพาะผู้รับสารที่เป็นเพื่อนเรา แต่เกิดกับตัวเราในฐานะผู้ส่งสารด้วยการมองการสื่อสารในแนวนนี้ จึงเป็นการมองการสื่อสารแบบกระบวนการสองทาง คือ จากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร และผู้รับสารไปยังผู้ส่งสาร

- การสื่อสารเชิงปรัวรรต เป็นการศึกษาสภาพการสื่อสาร ที่เน้นความสำคัญของปรับท และการกระทำร่วมกันเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์หนึ่งๆ มากกว่าการตอบสนองตามสิ่งที่ตนได้รับการสื่อสารเท่านั้น การสื่อสารเชิงปรัวรรตที่ให้ความสำคัญกับปรับทของการสื่อสารนั้น จัดเป็นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมาก ตัวอย่างเช่น ในวัฒนธรรมไทยหากฝ่ายชายชวนฝ่ายหญิงออกไปรับประทานอาหารเย็นนอกบ้านร่วมกันสองต่อสองฝ่ายหญิงจะอาจจะตีความหมายว่า ฝ่ายชายสนใจตน การจะตอบรับคำเชิญทันที ทำให้ฝ่ายหญิงคิดมาก ทั้งที่ตนเองก็สนใจฝ่ายชายอยู่ แต่จำเป็นต้องตัดสินใจปฏิเสธ เพราะเกรงว่าฝ่ายชายจะมองตนเป็นผู้หญิงที่ปฏิบัติตนไม่ดี หรือไม่วางตัว เป็นต้น

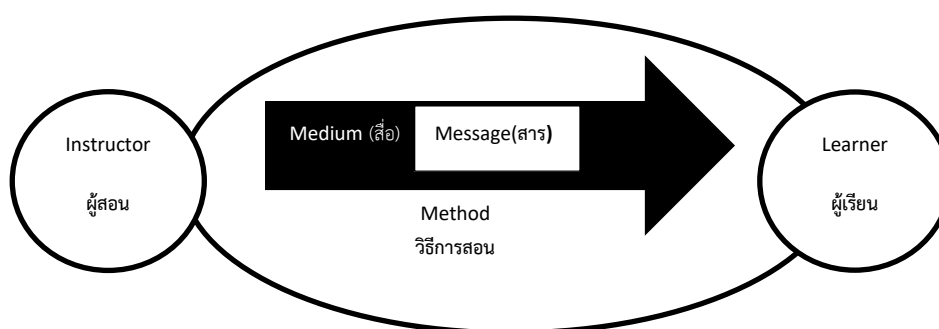
ตัวอย่างดังกล่าวนี้ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของบริษัทของการสื่อสาร การมองภาพการสื่อสารในลักษณะนี้เป็นการมองภาพรวมของกระบวนการสื่อสาร ซึ่งครอบคลุมความสัมพันธ์ของส่วนต่างๆ ในระบบ ซึ่งมีผลต่อกันและกัน หากส่วนใดส่วนหนึ่งในระบบเปลี่ยนไปก็จะมีผลกระทบต่อส่วนรวมในระบบด้วย

กล่าวได้ว่า การจัดแบ่งประเภทของการสื่อสาร สามารถแบ่งได้หลายวิธีเนื่องจากแนวคิดที่หลากหลายเกี่ยวกับธรรมชาติของการสื่อสารที่มีความสลับซับซ้อน ซึ่งสามารถสรุปได้ตามมิติการมองธรรมชาติของการสื่อสารที่แตกต่างกันในเรื่องของจุดมุ่งหมายของการสื่อสาร บริษัท และทิศทางของการสื่อสารประเภทของการสื่อสารที่จำแนกตามลักษณะการใช้สัญลักษณ์ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ การสื่อสารโดยอาศัยคำเป็นสัญลักษณ์ วัจนภาษาและการสื่อสารโดยใช้สัญลักษณ์อย่างอื่น นอกจากคำ (อวัจนภาษา) ประเภทของการสื่อสารที่จำแนกตามความมุ่งหมายของการสื่อสาร สามารถจำแนกตามแนวทางนี้ได้ 2 ประเภท ได้แก่ การสื่อสารที่เกิดขึ้นจากการวางแผนไว้หรือตั้งใจ กับ การสื่อสารที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจที่เกิดจากการตั้งใจและวางแผนไว้ของผู้สื่อสาร มี 2 ประเภท คือ การวางแผนเชิงวัจนะ และการวางแผนเชิงอวัจนะ

ส่วนการสื่อสารที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้วางแผนหรือตั้งใจนั้นเป็นการสื่อสารที่ผู้สื่อสารอาจจะกระทำโดยความเคยชินหรืออยู่ในสภาวะที่ขาดสติรู้เท่าไม่ถึงการณ์อาจทำให้หลุดคำพูดหรือกิริยาบางประการ ประการออกมา ประเภทของการสื่อสารที่จำแนกตามบริษัทของการสื่อสาร ได้แก่ การสื่อสารภายในตัวบุคคล การสื่อสารระหว่างบุคคล การสื่อสารกลุ่ม การสื่อสารในองค์กร ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ การสื่อสารแบบเป็นทางการ และการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ นอกจากนั้น ยังมีการสื่อสารสาธารณะ และการสื่อสารประเภทของการสื่อสารที่จำแนกตามทิศทางของการสื่อสาร ได้แก่ การสื่อสารทางเดียว การสื่อสารแบบสองทาง และการสื่อสารเชิงปรัวรรต จะเห็นได้ว่า การแบ่งประเภทของการสื่อสารสามารถแบ่งได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับลักษณะของการสื่อสาร ธรรมชาติของลักษณะที่ใช้ ความมุ่งหมาย การเกิด พฤติกรรมตามที่วางแผน การปฏิสัมพันธ์ และบริษัทในการสื่อสาร

2.แนวคิดการสื่อสารกับการเรียนการสอน

ลัดดา ศุขปรีดี(2546 : 14-17) การสื่อสารกับการเรียนการสอน ในระบบการเรียนการสอน หากพิจารณากระบวนการเรียนการสอนแล้วจะมีลักษณะเป็นกระบวนการของการสื่อสารหลายประการ ทั้งทางด้านองค์ประกอบและกระบวนการ นั่นคือ ครูประจำหน้าที่เป็นผู้ส่งสารโดยมีผู้เรียนเป็นผู้รับสารซึ่งต้องอาศัยสื่อเป็นตัวกลาง และประสิทธิภาพของการเรียนการสอนนั้นวัดได้ โดยคุณภาพและปริมาณของการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมของผู้เรียน ถ้าเปรียบเทียบองค์ประกอบของระบบการสื่อสารกับองค์ประกอบพื้นฐานของการเรียนการสอนแล้วจะมีลักษณะดังภาพ

ภาพที่ 2.0 แสดงการเปรียบเทียบองค์ประกอบของระบบการสื่อสารกับองค์ประกอบพื้นฐานของการเรียนการสอน

ที่มาลัดดา ศุขปรีดี (2546 หน้า14)

ในระบบการเรียนการสอนจะประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญๆคือจุดมุ่งหมาย ครู วิธีการสอนสื่อการสอนและผู้เรียนซึ่งแต่ละองค์ประกอบเหล่านี้จะต้องมีความสำคัญเท่าเทียมกันและสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดจึงจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพการทดสอบประสิทธิภาพอาศัยข้อมูลย้อนกลับ เช่นเดียวกับขบวนการของการสื่อสารซึ่งต้องอาศัยข้อมูลย้อนกลับจากผู้รับเป็นเครื่องตรวจสอบว่า การถ่ายทอดความคิด หรือการสื่อสารของผู้ส่งสารนั้นได้ผลแล้วหรือยัง และถ้ายังไม่ได้ผลดีจะต้องวิเคราะห์ระบบเพื่อปรับปรุงแก้ไขจนแน่ใจว่าได้ผลจึงใช้สื่อสารต่อไปดังนั้นในการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพครูผู้สอนจะต้องมีความเข้าใจและใช้หลักการและกระบวนการของการสื่อสารให้เกิดประโยชน์ด้วยคือจะต้องมีการกำหนดจุดมุ่งหมายในการสอนที่ชัดเจนสามารถวัดผลและประเมินผลได้ทันทีที่มีการเลือกและจัดลำดับประสบการณ์ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ถูกต้องและรวดเร็วโดยต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและความเหมาะสมกับสภาพการณ์และวัตถุประสงค์ครูควรสามารถเลือกและใช้สื่อกลาง

ในกระบวนการเรียนการสอนให้ได้ผลดีสำหรับสื่อกลางในการเรียนการสอนอาจแบ่งประเภทออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1 วัสดุ (Material or Software) ได้แก่วัสดุที่ทำหน้าที่เก็บความรู้ในลักษณะของภาพเสียง อักษรในรูปแบบต่างๆที่ผู้เรียนสามารถใช้เป็นแหล่งหาประสบการณ์ หรือศึกษาได้อย่างแท้จริงและกว้างขวาง แบ่งออกได้ 2 ลักษณะ คือ

1.1.1 วัสดุที่เสนอความรู้ได้จากตัวมันเอง ได้แก่ หนังสือหรือตำรา ของจริง หุ่นจำลอง รูปภาพ แผนภูมิ แผนที่ ป้ายนิเทศ เป็นต้น

1.1.2 วัสดุที่ต้องอาศัยสื่อประเภทเครื่องกลไกเป็นตัวนำเสนอความรู้ ได้แก่ फिल्म ภาพยนตร์ แผ่นสไลด์ เส้นเทปบันทึกเสียง แผ่นซีดี โปรแกรมคอมพิวเตอร์ รายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ เป็นต้น

2 เครื่องมือหรืออุปกรณ์ (Device or Hardware) ได้แก่ สื่อที่เป็นตัวกลางหรือทางผ่านของความรู้ ซึ่งสามารถทำให้ความรู้ที่ส่งผ่านมีการเคลื่อนไหว หรือไปสู่ผู้เรียนจำนวนมากหรือไปได้ไกลๆ รวดเร็ว ได้แก่ เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องบันทึกเสียง เครื่องรับวิทยุ เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องคอมพิวเตอร์ และเครื่องฉายภาพนิ่งทั้งหลาย เป็นต้น

3 เทคนิคหรือวิธีการต่างๆ (Technique or Method) ได้แก่ประสบการณ์ต่างๆ เช่น การสาธิต การแสดงบทบาท การแสดงละครและหุ่น การศึกษานอกสถานที่ การจัดแสดงและนิทรรศการ ตลอดจนเทคนิคในการเสนอบทเรียนด้วยสื่อประเภทวัสดุและเครื่องมือ เป็นต้น และเพื่อให้ครูสามารถเลือกและใช้สื่อในการสอนให้ได้ผลดีขอเสนอหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกและใช้สื่อดังนี้

1. การเลือกสื่อการเรียนการสอน

-เลือกสื่อการเรียนการสอนและประสบการณ์ที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียน การสอนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องกำหนดจุดมุ่งหมาย ในรูปของพฤติกรรม ซึ่งครอบคลุมลักษณะพฤติกรรมทั้ง 3 ประเภท คือ พุทธิพิสัย (Cognitive) ทักษะพิสัย (Psychomotor) จิตพิสัย (Affective) ทั้งนี้เพราะจุดมุ่งหมายของการสอนที่แตกต่างกัน ย่อมให้ประสบการณ์การเรียนรู้ต่างกัน ดังนั้นการเลือกสื่อการเรียนและประสบการณ์ในการเรียนการสอน จึงต้องให้สอดคล้องกับ

จุดมุ่งหมายดังกล่าว โดยพยายามเลือกสื่อการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน การสอนอย่างจริงจัง และให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้เขาได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมขั้นสุดท้ายไปตาม จุดมุ่งหมายที่ต้องการ

-เลือกสื่อการเรียนการสอนและประสบการณ์ที่สอดคล้องกับลักษณะการตอบสนองและ พฤติกรรมขั้นสุดท้ายของผู้เรียนจะเกิดขึ้นได้ถ้าผู้เรียนมีความพึงพอใจในกิจกรรมและประสบการณ์ที่ ได้รับ ความพึงพอใจย่อมก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี ดังนั้นการเลือกสื่อการเรียนและประสบการณ์การ เรียนการสอน จึงควรเลือกสื่อการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพอใจ มีการตอบสนองและ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่คาดหวัง

1 เลือกสื่อการเรียนการสอนและประสบการณ์การเรียนการสอนที่เหมาะสมกับ

ความสามารถและประสบการณ์เดิมของแต่ละคนวัสดุและประสบการณ์ที่จัดให้แก่ผู้เรียนแต่ละคน สื่อการเรียนการสอนนั้นจะต้องช่วยให้ผู้เรียนสามารถรับประสบการณ์ใหม่ได้เป็นอย่างดีและไม่ จำเป็นต้องใช้ผู้เรียนทั้งชั้นเหมือนกันหมด

เพราะสื่อการเรียนการสอนและประสบการณ์บางอย่างอาจไม่เหมาะสมกับผู้เรียนบางคน ดังนั้นการ เลือกสื่อการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วยเช่นเดียวกันกับการ เลือก วิธีสอนซึ่งไม่มีวิธีสอนวิธีใดวิธีหนึ่งที่เหมาะสมกับผู้เรียนทุกคน หรือบทเรียนทุกบทเรียนครูควร เลือกวิธีที่เหมาะสมอาจเริ่มด้วยการนำเข้าสู่บทเรียนให้ความรู้ใหม่และจัดกิจกรรมที่ช่วยฝึกฝนในทักษะ ใหม่ๆ ครูควรกำหนดคำถามหรือแบบฝึกหัดแก่เด็กแตกต่างกันไปตามความแตกต่างระหว่างบุคคลผ่าน วิธีการสอนที่แตกต่างกัน

- เลือกรูปแบบของสื่อรูปแบบของสื่อเป็นการแสดงออกทางกายภาพของสื่อที่ปรากฏให้เห็น เช่นภาพพลิก (ภาพนิ่งและข้อความ)สไลด์ (ภาพนิ่งที่ฉายกับเครื่องฉาย) โสตวัสดุ (เสียง และดนตรี) ภาพยนตร์ (ภาพเคลื่อนไหวบนจอ) วีดิทัศน์ (ภาพเคลื่อนไหวบนจอโทรทัศน์) และคอมพิวเตอร์ มัลติมีเดีย (กราฟิกข้อความและภาพเคลื่อนไหวบนจอ)ซึ่งสื่อแต่ละรูปแบบมีความแตกต่างกันและมี ข้อจำกัดในการบันทึกและเสนอข้อมูลต่างกันครูควรเลือกรูปแบบของสื่อที่สามารถสนองต่อภารกิจที่ ผู้เรียนต้องมีเพื่อให้บรรลุเป้าหมายสุดท้ายในการเรียนต้องพิจารณาด้วยว่าจะหาสื่อชิ้นนั้นได้เหมาะสมกับ

จุดมุ่งหมายและความแตกต่างของบุคคลด้วย การเลือกรูปแบบของสื่อยังต้องคำนึงถึงขนาดของกลุ่มผู้เรียนด้วย เช่นกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก หรือเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล เป็นต้น

2 เลือกสื่อการเรียนการสอนที่พอจะหาได้และอำนวยความสะดวกในการใช้ การเลือกสื่อการเรียนการสอนมาใช้ในการเรียนการสอนจะต้องคำนึงถึงความสะดวกในการนำสื่อมาใช้ด้วย และไม่จำเป็นต้องใช้สื่อที่มีราคาแพงเสมอไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าจะหาสื่อการเรียนการสอนชนิดใดได้บ้างที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย เพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด

2.1 การเรียนรู้กับการสื่อสาร

การเรียนการสอน เป็นการสื่อสารอีกรูปแบบหนึ่ง มีทั้งผู้ส่งสาร อันได้แก่ครูผู้สอน มีสาร คือ ความรู้หรือประสบการณ์ที่จัดขึ้น ผู้รับสารคือผู้เรียน มีกระบวนการเรียนการสอนประกอบด้วยเครื่องมือสื่อการเรียนการสอนต่างๆภายใต้สถานการณ์ที่จัดขึ้นในห้องเรียน หรือสถานการณ์ที่จัดขึ้นในสถานที่อื่น และมีจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นเครื่องนำทาง จุดมุ่งหมายของการสื่อสารในการเรียนการสอน คือ การพยายามสร้างความเข้าใจ ทักษะ ความรู้ ความคิดต่างๆร่วมกัน ระหว่างผู้เรียน กับผู้สอน ความสำเร็จของการเรียนการสอน พิจารณาได้จากพฤติกรรมของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้แต่ต้น ตามลักษณะการเรียนรู้ที่ปัญหาสำคัญของการสื่อสารในการเรียนการสอน คือ ทำอย่างไรจึงจะสามารถสร้างความเข้าใจระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง ผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการสื่อสารและที่สำคัญอีกประการหนึ่งสำหรับผู้สอน คือการใช้สื่อการเรียนการสอนต่างๆอย่างเหมาะสม นอกเหนือการใช้คำพูดของผู้สอนเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้เพราะสื่อหรือโสตทัศนูปกรณ์ มีคุณลักษณะพิเศษบางประการที่ไม่มีในตัวบุคคล

2.2 ความหมายของการเรียนรู้

ได้มีผู้ให้ความหมายของการเรียนรู้แตกต่างการไปตามหลักทฤษฎีพื้นฐานที่ต่างกัน แต่ก็อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า “การเรียนรู้” คือ กระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวรซึ่งเป็นผลมาจากเงื่อนไขของการฝึกฝนโดยที่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดังกล่าว ไม่ได้มาจากปัจจัยบางอย่างที่เกิดขึ้นเป็นครั้งคราวหรือการพัฒนาวุฒิภาวะ

ดังนั้นเราจะรู้ได้ว่า บุคคลเกิดการเรียนรู้ในสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือไม่ก็โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลนั้น ถ้าเขาสามารถทำในสิ่งที่ไม่เคยทำได้มาก่อนหรือว่าจากที่ไม่เข้าใจมาเป็นเข้าใจ หรือทำไม่ติมาเป็นดีขึ้น ซึ่งได้รับจากการฝึกหรือประสบการณ์ที่ได้รับ ถือว่าบุคคลนั้นได้เกิดการเรียนรู้ขึ้นแล้ว การเรียนรู้ของบุคคลไม่ได้เกิดขึ้นแต่เพียงในห้องเรียนเท่านั้น แต่บุคคลจะเกิดการเรียนรู้ได้ในทุกสถานที่และทุกเวลาด้วย

องค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้ ได้แก่ องค์ประกอบภายในบุคคลนั้น เช่น การรับรู้โดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้งห้า ระดับสติปัญญา แรงผลักดันภายใน ความต้องการ แรงจูงใจและความพร้อมในขณะนั้นตลอดจนสภาพแวดล้อมในขณะนั้น เช่น ภูมิอากาศ บรรยากาศ ความสะดวกสบาย เป็นต้น

2.3 รูปแบบการเรียนรู้

การเรียนรู้มีความสำคัญต่อพฤติกรรมของมนุษย์ เพราะในแต่ละวันที่มนุษย์ดำเนินชีวิตนั้นต้องมีการเผชิญกับสถานการณ์ต่างๆที่หลากหลาย ทำให้มนุษย์นั้นได้เรียนรู้ในการที่จะปรับตัวด้วยการแสดงพฤติกรรมต่างๆกับสถานการณ์ที่ตนประสบอยู่ อีซรา เอ็บสุช(2556:48)กล่าวว่านักจิตวิทยาได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ไว้ว่า หมายถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเป็นผลมาจากประสบการณ์หรือการฝึกฝน แต่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์มิได้เป็นการเรียนรู้เสมอไป โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงชั่วคราวในช่วงระยะหนึ่งซึ่งเกิดจากการมีสิ่งเร้ามากระตุ้น จากคำกล่าวข้างต้น จึงมีนักจิตวิทยาหลายท่านได้สร้างกฎ เพื่ออธิบายว่า คนเราเรียนรู้ได้อย่างไร แต่ในส่วนนี้จะกล่าวถึงหลักการเรียนรู้ตาม ทฤษฎีของ บลูม ซึ่ง บลูมได้แบ่งระดับการเรียนรู้ ออกเป็น 6 ระดับดังนี้

1. ความรู้(Knowledge) เป็นความสามารถในการจดจำแนกประสบการณ์ต่างๆและระลึกเรื่องราวนั้นๆออกมาได้ถูกต้องแม่นยำ
2. ความเข้าใจ(Comprehension) เป็นความสามารถบ่งบอกใจความสำคัญของเรื่องราวโดยการแปลความหลัก ตีความได้ สรุปใจความสำคัญได้
3. การนำความรู้ไปประยุกต์(Application) เป็นความสามารถในการนำหลักการ กฎเกณฑ์และวิธีดำเนินการต่างๆของเรื่องที่ได้รู้มา นำไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ได้
4. การวิเคราะห์(Analysis) เป็นความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวที่สมบูรณ์ให้กระจายออกเป็นส่วนย่อยๆได้อย่างชัดเจน
5. การสังเคราะห์(Synthesis)เป็นความสามารถในการผสมผสานส่วนย่อยเข้าเป็นเรื่องราวเดียวกัน โดยปรับปรุงของเก่าให้ดีขึ้นและมีคุณภาพสูงขึ้น
6. การประเมินค่า(Evaluation)เป็นความสามารถในการวินิจฉัยหรือตัดสินกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไป การประเมินเกี่ยวข้องกับใช้เกณฑ์คือ มาตรฐานในการวัดที่กำหนดไว้

2.4 ความสัมพันธ์ของการสื่อสารกับการศึกษา

สุมาลี สังข์สี(2542:542-544) การศึกษาเป็นการจัดการเตรียมความรู้และมวลประสบการณ์ต่างๆให้กับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาในด้านต่างๆไม่ว่าจะเป็นร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม ผู้สอนหรือผู้จัดการศึกษาอาจเป็นผู้จัดเตรียมและถ่ายทอดมวลความรู้และประสบการณ์ต่างๆเหล่านี้ไปยังผู้เรียนโดยรูปแบบหรือวิธีการต่างๆ เพราะฉะนั้น ถ้าเปรียบเทียบกับกระบวนการสื่อสาร ครูหรือผู้สอนก็เปรียบเสมือนผู้ส่งสาร ซึ่งอาจจัดทำไว้ในรูปบทเรียนหรือรูปแบบอื่นส่วนผู้รับสารก็คือนักเรียน นักศึกษาหรือกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งอาจจะมีเพียงคนเดียวหรือเป็นกลุ่มคนก็ได้ วิธีการหรือรูปแบบในการส่งข่าวสารก็คือ วิธีการเรียนการสอนที่ครูนำมาใช้ถ่ายทอดความรู้ ซึ่งอาจเป็นการบรรยาย การสาธิต การแสดงบทบาทสมมติ การเล่นเกม การสอนโดยใช้สื่อประเภทต่างๆการให้ทำโครงการ ฯลฯ เมื่อเป็นเช่นนี้ก็อาจกล่าวได้ว่า การศึกษา คือ กระบวนการสื่อสารอย่างหนึ่งเหมือนกัน เป็นการสื่อสารที่

มุ่งถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาในด้านต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การศึกษาในฐานะเป็นกระบวนการสื่อสารรูปแบบหนึ่ง ในสมัยก่อนเมื่อยังไม่มีโรงเรียนการศึกษา ก็ได้เกิดขึ้นแล้ว แต่เป็นการศึกษาหรือการสื่อสารที่ยังไม่มีแบบแผน มนุษย์ (ผู้เรียน) เรียนรู้จากของจริง จากปรากฏการณ์ธรรมชาติ เพราะฉะนั้นครูก็คือธรรมชาติ คือสิ่งแวดล้อมและดำรงชีวิตอยู่ได้ สมัยต่อมาเมื่อสังคมเจริญขึ้นได้มีการอบรมสั่งสอนเพื่อถ่ายทอดวิชาความรู้ต่างๆอย่างมีระบบมากขึ้น จนกระทั่งสมัยที่มีการจัดตั้งโรงเรียน ความรู้และประสบการณ์ต่างๆได้ถูกประมวลและจัดระบบเพื่อถ่ายทอดแก่ผู้เรียนอย่างเป็นขั้นตอน แทนที่จะปล่อยให้เรียนรู้เอง หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นกระบวนการสื่อสารที่มีระบบแบบแผนมากขึ้นมีครูหรือผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาเป็นขั้นตอน การถ่ายทอดความรู้เนื้อหา เป็นไปอย่างมีระบบกว่าสมัยก่อน มีการใช้สื่อประเภทต่างๆเข้าช่วย จนกระทั่งสมัยปัจจุบันนี้สื่อต่างๆที่นำมาใช้ได้รับการพัฒนาทันต่อเหตุการณ์ ทันสมัย ทำให้การจัดการศึกษาสามารถพัฒนาได้ทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพ

ประโยชน์ของการสื่อสารต่อการศึกษาเท่าที่กล่าวมาแล้วในตอนต้นนั้น เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการสื่อสารในแง่มุมหนึ่ง ถ้าพิจารณาอีกแง่มุมหนึ่งถึงประโยชน์ของการสื่อสารที่มีต่อการสื่อสารที่มีการศึกษา ได้มีนักศึกษาและนักการสื่อสารมากมายที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสื่อสารไว้ เช่น โรเจอร์ส(1969:3) ได้กล่าวว่า

“ การสื่อสารนั้นไม่สามารถเกิดขึ้นได้โดยแยกอิสระไปจากมนุษย์ได้ การสื่อสารนั้นไม่ใช่สิ่งของแต่เป็นกิจกรรม เป็นกิจกรรมของมนุษย์ซึ่งมีผลและทำให้เกิดผลต่อผู้ติดต่อสื่อสาร ถ้ามนุษย์หยุดการติดต่อสื่อสารก็คงหยุดทุกสิ่งทุกอย่าง นั่นคือความตาย ถ้าฉันไม่ได้ติดต่อสื่อสารกับตัวเองหรือกับสิ่งมีชีวิตอื่นๆก็หมายถึงว่าไม่มีชีวิต.....”

ฟอร์จูน (1971:7) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสื่อสารว่า ไม่เพียงแต่มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ทำให้มนุษย์รู้จักตนเองและสังคมสิ่งแวดล้อมเท่านั้น แต่การสื่อสารคือหัวใจของการพัฒนา ดังกล่าวว่า

“การสื่อสารและพัฒนาคือ สิ่งคู่กัน การสื่อสารเป็นปัจจัยของการพัฒนา จะแยกสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกจากกันไม่ได้ ไม่มีการพัฒนาใดๆ ประสบผลสำเร็จถ้าปราศจากการติดต่อสื่อสาร การให้ความกระจ่างในสังคมนั้นๆ”

จากข้อสรุปดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการสื่อสารมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์มาก กล่าวคือ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นตลอดชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย ช่วยให้มนุษย์ได้รู้จักตนเองรู้จักสิ่งแวดล้อมและเป็นปัจจัยในการพัฒนามนุษย์ ซึ่งถ้ามองย้อนไปยังการศึกษา ก็จะพบว่ามีความสอดคล้องเกี่ยวเนื่องกัน เพราะการศึกษาก็เป็นสิ่งที่จำเป็นตลอดชีวิตของมนุษย์เช่นกัน ตลอดช่วงชีวิตของมนุษย์ควรได้รับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ผสมผสานและส่งเสริมกัน การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนา การศึกษาเป็นกระบวนการในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งก็สอดคล้องกับการสื่อสารอีกเพราะการสื่อสารเป็นปัจจัยในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ดังที่ เสถียร เขยประทับสรุปไว้ว่า ประเทศกำลังพัฒนานั้นจะต้องรีบเร่งพัฒนาไม่ปล่อยให้ประชาชนมีคุณภาพต่ำดังที่เป็นอยู่จะต้องพัฒนาประชาชนให้กระตือรือร้นรอบรู้ข่าวสาร ประเทศกำลังพัฒนามีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่จะต้องเร่งการไหลของข่าวสาร ให้การศึกษาสามารถอ่านออกเขียนได้และความชำนาญด้านเทคนิคอย่างเพียงพอแก่ประชาชน หนทางเดียวที่ทำเช่นนั้นได้ก็คือการนำสื่อมวลชนมาใช้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

3.1 การพัฒนาทักษะการพูด

การพัฒนาทักษะการพูดนั้นเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมีการฝึกฝน ดังที่ Byrne (1986:10-11) กล่าวว่า การสอนการพูดจำเป็นต้องฝึกผู้เรียน 2 อย่างคือ

1. การฝึกใช้ส่วนที่คงที่ของภาษา ได้แก่ เสียงและรูปแบบไวยากรณ์และ คำศัพท์
2. โอกาสสำหรับแต่ละคนได้แสดงออก ผู้สอนต้องให้ความสนใจในเรื่องความถูกต้องและความคล่องแคล่วในขั้นที่แตกต่างของระดับการเรียนรู้ ในขั้นต้นควรเน้นความถูกต้อง ส่วนในขั้นสูงควรเน้นความคล่องแคล่ว

การพัฒนาความสามารถในการพูด เป็นสิ่งที่ดีในการสร้างแรงจูงใจของผู้เรียน แต่ผู้สอนต้องให้ความสำคัญกับกิจกรรมต่างๆที่สามารถเสริมสร้างให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการทางด้านภาษาในทางที่ดีขึ้น โดยสามารถปฏิบัติได้ดังข้อต่อไปนี้

1. จัดกิจกรรมโดยการเล่นเกม หรือ อภิปรายเกี่ยวกับหัวข้อการเรียนรู้ที่น่าสนใจร่วมกัน เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้สอนนั้นได้หาวิธีการสอนภาษาที่หลากหลาย ในการที่จะทำให้ผู้เรียนนั้นมีพัฒนาการทางด้านภาษาในการสื่อสารที่ดีขึ้น
2. ในการฝึกปฏิบัตินั้นผู้สอนควรเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนและแก้ไขข้อผิดพลาดในโอกาสที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนได้รับแรงกระตุ้นอยู่เสมอ
3. ผู้สอนควรแสดงให้ผู้เรียนรู้ว่า ควรจะได้อะไรในสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้เพียงเล็กน้อยได้อย่างไร เพราะบางครั้งผู้เรียนไม่สามารถที่จะสื่อสารออกมาโดยการแสดงความคิดเห็นได้ เพราะผู้เรียนไม่สามารถที่จะสื่อสารภาษานั้นได้ เพราะไม่รู้คำศัพท์ หรืออ่อนภาษา เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้สอนต้องมีการถอดบทเรียนพร้อมกับอธิบายในสิ่งที่ผู้เรียนเหล่านั้นยังไม่เข้าใจ เพื่อจะได้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างสัมฤทธิ์ผล ในการสื่อสารระหว่างกัน

สรุปว่า การพัฒนาทักษะการพูดมีความสำคัญที่ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับผู้เรียนภาษาทุกคน เพื่อให้ผู้เรียนนั้นเกิดทักษะด้านการสื่อสารภาษาได้อย่างถูกต้อง ซึ่งผู้สอนสามารถฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะขั้นต้น ในด้านการพูด โดยการให้อ่านคำศัพท์และใช้ไวยากรณ์ให้ถูกต้อง ถ้าได้เรียนรู้ศัพท์และไวยากรณ์อย่างถูกต้องแล้วก็สามารถสอนให้นักศึกษาได้ฝึกทำบทสนทนาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาการทางด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในระดับที่สูงขึ้น

3.2 การสอนทักษะการพูด

จุดมุ่งหมายของการพูดคือ การสื่อสารให้ผู้อื่นได้รับรู้ข้อมูลในการพูดอย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว การสอนทักษะการพูดภาษามลายูในเบื้องต้น มุ่งเน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา เช่น การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ การเรียบเรียงคำเป็นประโยคเป็นต้น ดังนั้น กิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนในระดับต้นคือการได้ฝึกทักษะ การพูด ที่เน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนต้องฝึกตามแบบ หรือตามโครงสร้างประโยคที่กำหนดให้พูดเป็นส่วนใหญ่ สำหรับผู้เรียนระดับสูง กิจกรรมการฝึกทักษะการพูด จึงควร

เน้นที่ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา ซึ่งจะเป็นการพูดที่อิสระมากขึ้นซึ่ง สก๊อต(Scott 1981:45) ได้นำเสนอขั้นตอนการสอนการพูดไว้ดังนี้

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์ ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนได้รู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะเรียน
2. ขั้นเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาควรจะอยู่ในรูปของบริบทที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่สอน

ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูดซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับบริบท เช่น ผู้พูดเป็นใคร มีความรับผิดชอบกับคู่สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่พูด สถานที่พูดและเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง

3. ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน การฝึกจะทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะฝึกพูดพร้อมๆ กันหรือฝึกเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟังได้ยิน ได้ฟังสำนวนภาษาหลายๆแบบและเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริงและควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

จากคำกล่าวดังกล่าว สรุปได้ว่า การสอนทักษะทางด้านภาษาต่างๆ ครูผู้สอนต้องมีความรู้และความชำนาญในเรื่องของเนื้อหา คำศัพท์ ระบบเสียงในภาษา และโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้องและแม่นยำ จึงจะสามารถจัดการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะการพูดให้ผู้เรียนได้อย่างสอดคล้องกับระดับและศักยภาพของผู้เรียนและเกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง

3.3 การจัดกิจกรรมการสอนพูด

การจัดกิจกรรมการสอนพูดอาจจัดบทเรียน การถามตอบบทสนทนาหรือเล่าเรื่องการสอนอาจแบ่งเป็นขั้นระดับจากง่ายไปหายาก เช่น การฝึกตั้งคำถามและตอบคำถามหรือการฝึกพูดบทสนทนา วิธีสอนในปัจจุบันใช้การฝึกสนทนาเพราะฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ในการสื่อสารความหมายกันจริงๆในการสร้างบทสนทนาภาษามลาญควรใช้ภาษามลาญอย่างง่ายๆครูต้องอธิบายความหมายของคำศัพท์และสำนวนที่ผู้เรียนไม่รู้จกก่อนที่จะฝึกพูดบทสนทนาและเล่าเรื่องควรใช้สถานการณ์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาถูกต้องตามสถานการณ์และเกิดความสนุกสนาน พยายามใช้คำศัพท์และโครงสร้างที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

ฟินอคคิโอโร และบรัมฟิต (Finochiaro and Brumfit 1983:153) เสนอกิจกรรมต่างๆในการสอนทักษะการพูดซึ่งผู้สอนอาจเลือกใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับ ดังนี้

1. ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้นักเรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้นเกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่างๆนอกชั้นเรียน
4. ให้บอกลักษณะวัตถุสิ่งของต่างๆจากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่างๆของนักเรียนโดยให้ครูอาจให้คำสำคัญต่างๆ
6. หารายงานเรื่องต่างๆตามที่กำหนดหัวข้อให้
7. หารายงานเรื่องราวต่างๆในชั้นเรียนและให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่างๆกันไป เช่น สถานการณ์ในร้านขายของ ร้านอาหาร ธนาคาร เป็นต้น
8. ให้เล่นต่างๆทางภาษา โต้วาทิ อภิปราย แสดงความคิดเห็นหัวข้อต่างๆ
9. ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์
10. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทยแล้วรายงานเป็นภาษามลายู
11. ให้แสดงบทบาทสมมติ

กล่าวโดยสรุปว่าการจัดกิจกรรมการสอนพูดสามารถจัดกิจกรรมได้อย่างหลากหลายและทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางพูด เช่น กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยพัฒนาความคล่องทางภาษา กิจกรรมสถานการณ์จำลองช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ เป็นต้น การจัดกิจกรรมการสอนพูดอาจสอนคู่กับทักษะการฟัง โดยมุ่งให้เกิดความสนุกสนานและเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษามลายู

3.4 การวัดและประเมินผลทักษะการพูด

เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2546:15) กล่าวถึงการประเมินผลการพูด มีจุดประสงค์เชิง พฤติกรรมหลัก หรือพฤติกรรมที่ต้องการคือพูดภาษามลายูในระดับสื่อสารได้ เครื่องมือที่ใช้ประเมินมีหลายรูปแบบ เช่น การถาม-ตอบ การสัมภาษณ์ การอภิปราย การสังเกต เป็นต้น โดย ต้องมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็นหลักการประเมิน

วาเล็ตต์ (Valette 1977, อ้างถึงใน ละเอียด จุฑานันท์ 2541 : 181-184) ได้แนะนำวิธีการทดสอบทักษะพูดในชั้นสื่อสารไว้ 2 ลักษณะคือ การพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้โดยการให้ตัวแนะนำที่สามารถมองเห็นได้ เช่น มีรูปภาพเป็นสื่อ การให้ตัวแนะนำที่เป็นคำพูด เช่น ผู้สอนพูดประโยคแล้วแสดงคำตอบด้วยสีหน้าท่าทางและให้ผู้เรียนตอบตามลักษณะท่าทางนั้นอาจจะให้ผู้เรียนพูดเปลี่ยน

ประโยคตามที่กำหนด ให้บทบาทและคำแนะนำเกี่ยวกับชนิดของการสนทนาที่ผู้เรียนต้องเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย ให้ฟังบทสนทนาแล้วพูดรายงานเรื่องที่ฟัง ให้แสดงเป็น ผู้สัมภาษณ์แล้วจดบันทึกข้อมูลจากการพูดสัมภาษณ์ ส่วนอีกลักษณะหนึ่งเป็นการพูดแบบอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง โดยให้ผู้เรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนด ให้พูดบรรยายวัตถุอย่างหนึ่งโดยใช้ภาษาที่เรียน การสนทนาและสัมภาษณ์เป็นวิธีที่เหมาะสม นิยมใช้และธรรมชาติมากที่สุด

ฟินอคคิโอโร (Finochiaro 1983: 139-143)ได้แนะนำวิธีการทดสอบทักษะการพูดไว้ว่าให้พูดประโยคสั้นๆตามเทปให้อ่านออกเสียงประโยคต่างๆ ให้บรรยายลักษณะของวัตถุสิ่งของต่างๆจากภาพที่กำหนด ให้บรรยายเหตุการณ์ต่างๆ พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้และให้นักเรียนตอบคำถามในการณ์สัมภาษณ์

สรุปว่า การประเมินผลการพูดจะต้องพิจารณาเลือกวิธีการทดสอบให้เหมาะสมกับผู้เรียนและจุดประสงค์ของการประเมิน นอกจากนี้จะต้องมีเกณฑ์การพิจารณาทักษะการพูดประกอบด้วย ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้เลือกวิธีการทดสอบการพูดโดยใช้การสัมภาษณ์ โดยครูเป็นผู้ป้อนคำถามและสนทนากับผู้เรียน ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถทางภาษาทั้งในด้านการฟังและความสามารถในการพูดโต้ตอบให้ถูกต้องและเหมาะสม

4.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

จุฑพร ตันตระกูล(2555)ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมในกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยภาพรวมมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนการทดลองอยู่ในเกณฑ์ดีที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.86 โดยพบว่านักศึกษาที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับดีร้อยละ 13.3 หลังการทดลองพบว่านักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีมาร้อยละ 93.3

ณัฐวรรณันท์ ชนเมธเตชสิทธิ์(2552) ได้ศึกษากลยุทธ์การสื่อสารเพื่อการพัฒนาชุมชนของ องค์การบริหารส่วนตำบลพรหมณี อ.เมือง จ.นครนายก ผลการวิจัยพบว่ากลยุทธ์การสื่อสารที่ อบต. พรหมณี อ.เมือง จ.นครนายกนำมาใช้ในการพัฒนาชุมชนนั้นประกอบไปด้วย

1. การใช้สื่อบุคคลได้แก่ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน
2. การใช้สื่อมวลชน ได้แก่หอกระจายข่าว
3. การใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่แผ่นปลิวโดยสื่อบุคคลเป็นสื่อที่ถูกนำมาใช้กันมากเป็นอันดับ 1 เพราะสามารถเข้าถึงชาวบ้านได้สูง ส่วนสื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อที่ถูกนำมาใช้น้อยที่สุดเพราะสามารถเข้าถึงชาวบ้านได้น้อย เนื่องจากชาวบ้าน ส่วนใหญ่เป็นผู้มีการศึกษาน้อย อ่านหนังสือไม่ค่อยออก ประกอบกับรูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์ไม่ดึงดูดความสนใจได้มากเท่าที่ควร

อรชร วัฒนกุล (2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เพื่อการสื่อสารในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต พบว่า นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจะมีความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้นทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความคิดคล่องแคล่ว ด้านความคิดยืดหยุ่น ด้านความคิดริเริ่ม ด้านความคิดละเอียดลออ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ซึ่งแสดงว่ารูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ซึ่งผลการวิจัยสามารถสรุปประเด็นการอภิปรายได้ 2 ประเด็น คือ รูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เพื่อการสื่อสารในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

สุมาลี สุวรรณกร (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาเมืองขอนแก่น งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า การนำเสนอข่าวสารที่มีความถูกต้อง และสอดคล้องกับข้อเท็จจริง อย่างเป็นกลางของสื่อมวลชน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ นอกจากนี้

งานวิจัยนี้ยังพบว่าสื่อมวลชนมีบทบาทที่สำคัญในการร่วมพัฒนาเมืองขอนแก่น ในลักษณะของการให้ข้อเสนอแนะและปลูกกระแสความรู้สึกเป็นเจ้าของและมีส่วนร่วมในการพัฒนาเมืองขอนแก่น สื่อมวลชนนอกจากจะทำหน้าที่ในการเสนอข่าวและข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เกิดขึ้นในจังหวัดขอนแก่นแล้ว ยังสามารถทำหน้าที่ในการเป็นผู้ประสานหรือเชื่อมโยงระหว่างภาครัฐและภาคประชาชนให้เข้ามาร่วมกันพัฒนาเมืองขอนแก่น

พรรณปพร โภคัง และคณะ (2554) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการสื่อสารภายในองค์กรของคณะเทคโนโลยีการเกษตร จากการศึกษาพบว่า การสื่อสารเป็นหัวใจหลักในการบริหารจัดการในปัจจุบัน เนื่องจากรูปแบบช่องทางในการสื่อสารเป็นเครื่องมือที่จำเป็นและสำคัญในการบริหารจัดการ ที่ส่งผลให้องค์กรสามารถดำเนินการและนำไปสู่เป้าหมายได้ การจัดการกระบวนการสื่อสารเป็นการรวบรวมกิจกรรมการสื่อสารต่างๆ แล้วนำมาลำดับก่อนหลัง เพื่อให้ขั้นตอนการสื่อสารประสบความสำเร็จ

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

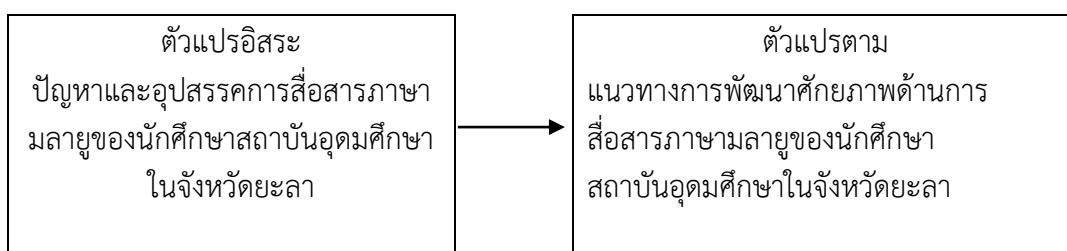
Robinson (1972) ศึกษาวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาของผู้รับสารมีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อ และระดับความรู้ด้านข้อมูลข่าวสารของบุคคล โดยกลุ่มคนที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีการใช้สื่อ และมีความรู้ในเรื่องข้อมูลข่าวสารต่างกันไปด้วย กล่าวได้ว่า กลุ่มคนที่มีความรู้สูงเป็นกลุ่มที่มีความรู้ด้านข้อมูลข่าวสารดีและจะเพิ่มพูนความรู้ของตนให้มากขึ้นโดยการใช้สื่อ

Redding (1972, อ้างถึงใน กริช สืบสนธิ์, 2525, น.88) ได้ทำการวิจัยที่มหาวิทยาลัยเปอร์ดูเกี่ยวกับการสื่อสารในองค์กร พบว่าทัศนคติที่ดีต่อการสื่อสารและทักษะของผู้สื่อสารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบังคับบัญชาที่ดีมีประสิทธิภาพ ความสัมพันธ์ทางบวกกับการบังคับบัญชาที่ดีมีประสิทธิภาพ ความฉับไวในการตระหนักถึงความต้องการและความรู้สึกของบุคลากรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบังคับบัญชาที่ดีมีประสิทธิภาพ ความเต็มใจในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร การบอกกล่าวให้บุคลากรได้รู้ถึง

ความเปลี่ยนแปลงล่วงหน้าและอธิบายเหตุผลต่างๆ เกี่ยวกับการบริหารนโยบายจะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบังคับบัญชาที่มีประสิทธิภาพ

Nunan(1991:59) ศึกษากิจกรรมที่เป็นงานเพื่อการสื่อสาร ได้สรุปว่า งานเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ของแบบเรียน และเป็นวิธีการที่ช่วยให้การเรียนรู้ได้รู้ภาษา งานที่มอบหมายให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ จะสะท้อนสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะประสบในสภาพของโลกแห่งความเป็นจริง ตัวป้อนที่กำหนดให้เป็นปัญหาซึ่งเป็นงาน จะต้องมีความหมายต่อผู้เรียน เหมาะสมกับระดับใกล้ตัวผู้เรียน ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจได้ไม่ยาก และสร้างจิตสำนึก ให้ผู้เรียนว่า สิ่งที่ได้เรียนรู้จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในการดำเนินชีวิต การศึกษาของนูแนน ให้แนวความคิดว่า ผู้เรียนที่เรียนร่วมกันจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย เพราะต้องใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนมีความกล้าที่จะพูดโต้ตอบไปมาระหว่างผู้เรียนด้วยกัน งานที่มอบหมายให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติสะท้อนสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะประสบในสภาพของโลกแห่งความเป็นจริง ซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

5.กรอบแนวคิดของการวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการวิจัย

ในการดำเนินการศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดยะลา โดยภาพรวมของการกำหนดระเบียบวิธีวิจัยหรือกระบวนการวิจัย (Methodology) ที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดระเบียบวิธีการวิจัยหรือกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative research)ผู้ศึกษาได้กำหนดกรอบและขอบเขตของระเบียบวิธีวิจัยหรือกระบวนการวิจัยดังกล่าวมาใช้ในการดำเนินการศึกษา โดยสรุปดังต่อไปนี้

การวิจัยเชิงเอกสาร(documentary research)

สำหรับการกำหนดระเบียบวิธีการวิจัยหรือกระบวนการวิจัย(methodology)โดยการใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ(qualitative research)ด้วยกระบวนการวิจัยเชิงเอกสาร (documentary research)นั้น โดยเบื้องต้นทางผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการวิจัย ตามระเบียบวิธีการวิจัยหรือกระบวนการวิจัย((methodology)โดยการใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ() ด้วยกระบวนการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารหรือการวิจัยเชิงเอกสาร (documentary research)โดยการทบทวนแนวความคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การสัมภาษณ์(in-dept interview)

สำหรับการกำหนดระเบียบวิธีการวิจัยหรือกระบวนการวิจัย(methodology)โดยการใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ(qualitative research)ด้วยการสัมภาษณ์นั้น ในการกำหนดกระบวนการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดให้มีกระบวนการวิจัย(methodology)โดยการใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างลักษณะเป็นการสัมภาษณ์โดยใช้คำถามเหมือนกันทุกคน เป็นการสัมภาษณ์แบบปลายเปิด ซึ่งเป็นกระบวนการวิจัย(methodology)ที่มีความยืดหยุ่นและเปิดกว้าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับการกำหนดระเบียบวิธีการวิจัยหรือกระบวนการวิจัย ผู้วิจัยมีการใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ ครั้งนี้ได้กำหนดประชากรกลุ่มเป้าหมายไว้คือ นักศึกษาจากวิทยาลัยการสาธารณสุข 25 คน และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 25 คนที่เรียนรายวิชาภาษามลายูเพื่อการสื่อสารในภาคเรียนที่ 1/2561 การวิจัยนี้ดำเนินกระบวนการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive random) เนื่องจากผู้ศึกษามีข้อจำกัดในเรื่องของระยะเวลาการศึกษา จึงใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant Interview) คือการสัมภาษณ์โดยกำหนดตัวผู้ตอบเป็นการเฉพาะเจาะจง เพราะผู้ตอบเป็นกลุ่มเป้าหมายที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้ศึกษา ซึ่งบุคคลประเภทนี้เรียกว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ อันเป็นการเลือกตัวอย่างที่ผู้ศึกษาได้ดำเนินการพิจารณาเลือกตัวอย่างด้วยตนเองเพื่อที่จะได้นำข้อมูลที่ได้รับจากกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพมาดำเนินการประมวลผลข้อมูลอันนำไปสู่ข้อค้นพบต่อไป

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดประเด็นในการสอบถาม
3. กำหนดรูปแบบสอบถาม
4. สร้างแบบสอบถามตามประเด็นและรูปแบบคำถามที่กำหนด
5. แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นผู้วิจัยเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา (Content Validity)
6. นำผลจากข้อ 5 มาปรับปรุงแก้ไขเป็นแบบสัมภาษณ์ฉบับจริง
7. พิจารณาปรับข้อความคำถามให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น
8. พิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงต่อไป

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์โดยใช้คำถามเหมือนกันทุกคน และการศึกษาจากข้อมูลที่มีผู้บันทึกไว้แล้วโดยผู้อื่น (Unobtrusive Research) โดยลักษณะข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างหรือการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ (Structured Interview or Formal Interview) จากผู้ให้การสัมภาษณ์ ประกอบด้วยนักศึกษาจากวิทยาลัยสาธาณสุข ยะลา และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา การสัมภาษณ์มีลักษณะ คล้ายกับการใช้แบบสอบถาม โดยกำหนดเป็นคำถามปลายเปิด คำถามต่างๆ ได้ถูกกำหนดเป็นแบบสัมภาษณ์ขึ้นเพื่อใช้ประกอบการสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้าแล้วเป็นการสัมภาษณ์ที่มีคำถามและข้อกำหนดที่แน่นอนตายตัว จะสัมภาษณ์ผู้ใด ก็ใช้คำถามแบบเดียวกัน (Standardized Questionnaire) มีลำดับขั้นตอนเหมือนกัน
2. ข้อมูลทุติยภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ วารสาร เอกสารทางวิชาการต่างๆ และสืบค้นข้อมูลจาก อินเทอร์เน็ต ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาถึงแนวคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับ แนวทางในการพัฒนาศักยภาพการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาไปสู่ความสำเร็จ รวมถึงปัญหาและอุปสรรค เอาเป็นแนวทางในการพัฒนาการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนต่อไป

การรวบรวมข้อมูล

สำหรับกระบวนการหรือแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้กำหนดกระบวนการหรือแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ กระบวนการหรือแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการและข้อมูลจากสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ และกระบวนการหรือแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ โดยกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว เป็นกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลตามแนวทางของกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ อันมีสาระสำคัญโดยสรุปดังต่อไปนี้

1. เมื่อผู้ศึกษาได้สร้างแบบสัมภาษณ์ และทำการทดสอบแบบสัมภาษณ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว จะนำแบบสัมภาษณ์ดังกล่าวไปแจกนักศึกษาที่เรียนรายวิชาภาษามลายูเพื่อการสื่อสารกลุ่มต่างๆ แล้วให้กลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบแบบสัมภาษณ์ด้วยตนเอง
2. เมื่อได้แบบสัมภาษณ์กลับคืนมาแล้ว ผู้ศึกษาได้ทำการตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสัมภาษณ์และทำการศึกษา และนำข้อมูลคำตอบที่สมบูรณ์ในแบบสัมภาษณ์ดังกล่าวไปวิเคราะห์หาข้อมูลทางขั้นตอนเชิงคุณภาพต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่างๆโดยใช้วิธีดำเนินการศึกษา 2 คือ

1. วิธีการวิจัยเอกสาร(Documentary Research)เป็นการค้นคว้าเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปจากหนังสือ เอกสารวิชาการต่างๆ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วารสาร บทความ และสืบค้นข้อมูลจาก อินเทอร์เน็ต ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎี
2. วิจัยภาคสนาม (Field Research) เป็นการศึกษาวิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่แน่นอน(Structured Interview) ในการสัมภาษณ์ เป็นการสัมภาษณ์ตามแบบสัมภาษณ์ที่ได้สร้างขึ้นไว้ล่วงหน้าเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นการสอบถามแบบปลายเปิด และใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้ศึกษามีลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ผู้ศึกษาจะนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยนำคำสัมภาษณ์จากผู้ถูกสัมภาษณ์มาเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของแต่ละบุคคล และจัดลำดับความสำคัญและคุณลักษณะของข้อมูล
2. นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่จัดลำดับความสำคัญแล้วนำมาเปรียบเทียบกับข้อมูลทางเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นแนวคิดทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะทราบถึงลักษณะที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกันของข้อมูล
3. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และจากการศึกษาต่างๆมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล

ร่วมกันอย่างเป็นระบบและนำไปสู่การเชื่อมโยงข้อมูลเข้าด้วยกัน แสดงความสำคัญของข้อมูลได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อสะดวกในการวิเคราะห์และเขียนรายงานข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะไม่ใช้ข้อมูล ตัวเลข แต่จะเป็นข้อมูลเชิงพรรณนาที่มี “รายละเอียด” และ “ลึก” และมีการอ้างอิงโดยตรงเกี่ยวกับที่มาของข้อมูลไม่ว่าจะเป็นข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าหรือข้อมูลทางเอกสาร

ดังนั้น ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการตอบประเด็นสัมภาษณ์ (Interview Research) และข้อมูลจากเอกสารต่างๆ (Document Research) จะถูกนำมาวิเคราะห์และประมวลผลโดยเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในแง่ต่างๆตามข้อเท็จจริง ทั้งในเชิงเหตุและผลซึ่งการวิเคราะห์จะออกมาในลักษณะของการพรรณนาไปสู่คำตอบในการศึกษาและสรุปตามหลักวิชาการประกอบการเขียนรายงานเพื่อชี้ให้เห็นถึงแนวทางในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษามลายู ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดยะลา

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาเรื่องแนวทางในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษามลายู ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาจังหวัดยะลา เป็นการศึกษาถึงแนวทางในการที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษา รวมถึงปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ ซึ่งผู้ศึกษาจะใช้วิธีการศึกษา 2 วิธีคือ

1. วิธีการศึกษาจากเอกสาร(Documentary Research)

เป็นการค้นคว้าเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปจากหนังสือ เอกสารวิชาการต่างๆ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องวารสาร บทความ และสืบค้นข้อมูลจาก อินเทอร์เน็ต ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ แนวทางในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาใน สถาบันอุดมศึกษาจังหวัดยะลา

2. วิธีศึกษาภาคสนาม(Field Research)

โดยเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์(Interview) ซึ่งเป็นการศึกษาวิจัยด้วยวิธีสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง โดยผู้ศึกษาจะใช้แบบสัมภาษณ์ซึ่งเป็นแบบคำถามปลายเปิดเป็นเครื่องมือในการสัมภาษณ์ ซึ่งแบบสัมภาษณ์นี้แบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษามลายู
กลางของนักศึกษา

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารภาษามลายูกลางของนักศึกษา

ตอนที่ 4 แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักศึกษาและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษสามารถจำแนกตามวิธีการศึกษาโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ผลการศึกษาจากเอกสาร(Documentary Research)

การสื่อสารเพื่อการพัฒนา

สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ (2549:1)กล่าวว่า ในยุคสมัยแห่งการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่และสภาพการณ์ของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปการบริหารการศึกษาและการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาจะต้องพัฒนาและปรับตัวให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบันการสื่อสารมีความสำคัญต่อการพัฒนาองค์กรในทุกสาขาวิชาชีพดังนั้นจึงควรกำหนดหลักสูตรให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีความสามารถในการนำองค์ความรู้ด้านการสื่อสารไปประยุกต์ใช้ในสังคมมากขึ้นเช่น การสื่อสารองค์กร(Corporate Communication)ทั้งในองค์กรภาครัฐภาคธุรกิจและภาคประชาชน การสื่อสารการเมือง(Political Communication)การสื่อสารวัฒนธรรม(Cultural Communication)การสื่อสารมวลชน(Mass Communication) รวมทั้ง การสื่อสารเพื่อการพัฒนา(Development Communication)ซึ่งมี “ลักษณะการบูรณาการ”(Interdisciplinary)สาขาวิชาการสื่อสารระหว่างองค์ความรู้สาขาการสื่อสารกับองค์ความรู้สาขาอื่นๆ หนึ่งในปัจจุบันนี้ ได้มีการปฏิรูปแนวทางการพัฒนาประเทศแทบทุกด้านครั้งใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นการปฏิรูปการเมือง การปฏิรูปการศึกษา และการปฏิรูปสื่อ ทำให้รูปแบบ ลักษณะ ความต้องการ ในสิทธิ หน้าที่ ที่เกี่ยวข้องกับกับการสื่อสารของสังคม องค์กร และภาคประชาชนของประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไปมาก ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ จุฑารัตน์ โสดาศรี(2558:ออนไลน์)ที่ว่า การสื่อสารเป็นการสร้างเครือข่ายแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน บทบาทของการสื่อสารเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างความเข้มแข็ง สู่การพัฒนาอย่างไม่สิ้นสุด โดยมีการติดต่อสื่อสารต่อกัน มีการเอื้อเฟื้อต่อกัน มีการเรียนรู้ร่วมกัน และมีการจัดการที่ดี และที่มีความสำคัญที่จะขาดไม่ได้คือ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสารในปัจจุบัน สามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ได้ทั่วโลก “การสื่อสารเพื่อการพัฒนา”หมายถึง การนำเอาการสื่อสารทุกรูปแบบมาช่วยส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการพัฒนาประเทศ ได้แก่ การพัฒนาเศรษฐกิจการเมือง สังคมและวัฒนธรรม ทั้งนี้เพราะในประเทศที่กำลังพัฒนา เช่นประเทศไทยนั้นมีความจำเป็นเร่งด่วนจะต้องกระตุ้น และเร่งรื้อ

กระบวนการพัฒนาประเทศให้บรรลุเป้าหมายตามต้องการ ผู้วางแผนและนโยบายเห็นว่า การสื่อสาร เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยผลักดันให้กระบวนการพัฒนาประเทศสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

การเรียนรู้กับการสื่อสาร

สุนิสา วงศ์อารีย์(2559,161-164) การเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญที่จะช่วยให้เข้าใจ พฤติกรรมของมนุษย์ เพราะพฤติกรรมของมนุษย์ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการเรียนรู้ ความสามารถที่จะ เรียนรู้จึงเป็นคุณสมบัติที่มีคุณค่าที่สุด อย่างหนึ่งของมนุษย์ที่มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิต ต่อการ เปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในอดีตและอนาคต ตลอดจนการเรียนรู้ช่วยให้มนุษย์สามารถปรับตัวเข้ากับ สังคมและสภาพแวดล้อมได้ โดยเฉพาะผู้เรียน เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมย่อมเป็นบุคคลที่มี ความรู้ ความสามารถ และมีทักษะชีวิตที่ดี สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขตามต้องการ ดังนั้นพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูผู้สอน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องตระหนักถึงการจัดการเรียนรู้ตั้งแต่ วัยเด็ก เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายหลักของการจัดการศึกษา คือการทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง เพื่อส่งผลให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง ดี และ มีความสุข

ความหมายของการเรียนรู้

มีนักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ไว้ดังนี้

- คิมเบิล(Kimble,1964) ให้ความหมายว่า การเรียนรู้ เป็นการเปลี่ยนแปลงค่อนข้าง ถาวรใน พฤติกรรมอันเป็นผลมาจากการฝึกที่ได้รับแรงเสริม

- ฮิลการ์ด และบาวเวอร์(Hilgard & Bower,1975)ได้นิยาม การเรียนรู้ว่า เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม อันเป็นผลมาจากประสบการณ์และการฝึก ทั้งนี้ไม่รวมถึงการ เปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมที่เกิดจากการตอบสนองตามสัญชาตญาณ ฤทธิ์ของยาหรือสารเคมี หรือปฏิกิริยา สะท้อนตามธรรมชาติของมนุษย์ เป็นต้น

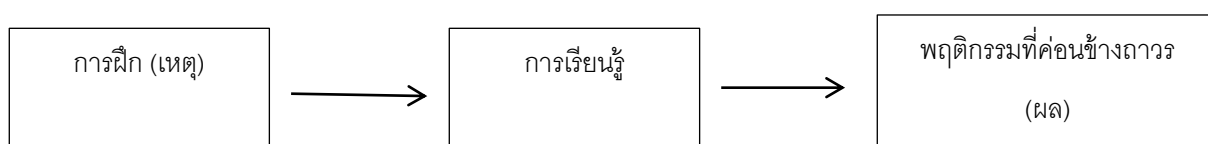
- ครอนบาค(Cronbach,1970) การเรียนรู้ เป็นการแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่มีการ เปลี่ยนแปลงอันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลประสบมา

จากความหมายของการเรียนรู้ของนักจิตวิทยาทั้งหลายที่รวบรวมมาพอสังเขปสามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งการเรียนรู้เป็นสิ่งที่มีมนุษย์ได้รับมาจากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน เช่น จากครอบครัว จากการทำงาน จากการทำงาน จากการทำงาน จากการทำงาน โดยไม่อาจรู้ได้ว่าการเรียนรู้นั้นได้ เกิดขึ้นเมื่อใด ดังนั้นความหมายของการเรียนรู้จึงหมายถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่บุคคลได้รับจากประสบการณ์ซึ่งอาจเกิดขึ้นโดยผู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้ และยังพบว่าลักษณะของการเรียนรู้ที่สำคัญมี ดังนี้

1. ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล
2. เป็นผลที่บุคคลได้รับมาจากการฝึกฝนหรือกระทำพฤติกรรมซ้ำๆ
3. เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลที่ค่อนข้างถาวรไม่ใช่เป็นการเปลี่ยนแปลงเพียงชั่วขณะ และการเรียนรู้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ดังนี้
 - 3.1 การเปลี่ยนแปลงทางด้านความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ได้แก่การมี ความรู้ ความเข้าใจสิ่งต่างๆเพิ่มขึ้นจากเดิมและกว้างขวางขึ้น
 - 3.2 การเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ เป็นการเปลี่ยนแปลงด้านอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด จิตใจ เช่นความเชื่อ ความสนใจ ทศนคติ หรือค่านิยม เป็นต้น
 - 3.3 การเปลี่ยนแปลงด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย เป็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านของทักษะ หรือความชำนาญ ได้แก่การกระทำที่คล่องแคล่ว รวดเร็วขึ้น เช่นการร้อง การเต้น การรำ หรือการเล่นกีฬา เป็นต้น

องค์ประกอบของการเรียนรู้

นักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนพยายามจะศึกษาเรื่องของการเรียนรู้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เข้าใจถึงธรรมชาติของการเรียนรู้ของบุคคลเพื่อเป็นแนวทางนำไปสู่การแสวงหาวิธีการ สอนที่มีประสิทธิภาพที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุดในเวลาที่ประหยัดที่สุด นอกจากนี้แล้วยังช่วยให้เข้าใจถึงแรงจูงใจ พัฒนาการ และพฤติกรรมทางสังคมซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ โดยทั่วไป เรื่องการเรียนรู้นี้เป็นเรื่องที่ไม่สามารถจะมองเห็นได้โดยในขณะที่กำลังจะเกิดการเรียนรู้ แต่สามารถทราบได้ว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นแล้ว โดยอาศัยการสังเกตพฤติกรรมหรือผลจากการกระทำต่างๆของอินทรีย์นั้น

ภาพที่ 4.1 แผนภาพแสดงการเกิดการเรียนรู้

ที่มา: พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544หน้า71)

การเรียนรู้มีองค์ประกอบของการเรียนรู้ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Variables) 3 ประการ คือ

1. สิ่งเร้า (Stimulus-S) สำหรับสิ่งเร้าที่จะมาเร้าให้บุคคลเกิดการเรียนรู้นั้น ถ้าจะให้สิ่งเร้าที่มีความหมายและให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี ก็ควรจะให้สิ่งเร้าได้ผ่านอวัยวะรับสัมผัสของผู้เรียนหลายๆทางด้วยกัน เช่น ผ่านทางตาสามารถมองเห็นได้ ผ่านทางหูสามารถสัมผัสได้ เป็นต้น
2. อินทรีย์ (Organism-O) กระบวนการเรียนรู้จะได้ผลสมบูรณ์เมื่ออินทรีย์อยู่ในสภาพพร้อมที่จะเรียนรู้และรับรู้ กล่าวคือ จะต้องมียังองค์ประกอบพร้อมเพียง ทั้งทางด้าน การรับรู้รับฟัง แรงจูงใจ ทักษะสติปัญญา ความรู้ประสบการณ์เดิม เป็นต้น เนื่องจากผู้เรียนจะต้องแปลสิ่งเร้าด้วยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อหาทางตอบสนองในทางที่ถูกต้อง
3. การตอบสนอง (Response-R) การเรียนรู้นั้นพิจารณาจากการกระทำ หรือการ

ตอบสนองต่อสิ่งที่เร้าที่ประสบ ซึ่งเป็นตัวแปรที่จะบอกให้ทราบว่าผู้เรียนว่าจะกระทำกิจกรรมนั้นได้อย่างไร ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือไม่อย่างไร และรวดเร็วเพียงใด จะตอบสนองออกมาในลักษณะใด การตอบสนองที่เป็นพฤติกรรมนั้น สามารถวัดผลได้และสามารถนำไปเปรียบเทียบกับบุคคลอื่นได้

ผลการศึกษาคณะสนนาม

โดยเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ประชากรกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วยนักศึกษาจากวิทยาลัยสาธาณสุขสิรินธร ยะลา จำนวน 25 คน และจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 25 คนที่เรียนรายวิชาภาษามลายูเพื่อการสื่อสาร ภาคการศึกษาที่ 1/2561 โดยเนื้อหาที่นำเสนอเป็นการบรรยายเรียงลำดับตามคำถามในแบบสัมภาษณ์ และการตอบคำถามของผู้ให้สัมภาษณ์แบบปลายเปิด ซึ่งคำถามครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยมี 2 ข้อ และในส่วนเพิ่มเติมคือข้อเสนอแนะของแต่ละคน ซึ่งคำถามครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย 2 ข้อคือ

1 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการใช้ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา

2 เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา

ดังนั้น ผลการศึกษาจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ สามารถสรุปออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษามลายู
กลางของนักศึกษา

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารภาษามลายูกลางของนักศึกษา

ตอนที่ 4 แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักศึกษาและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

การศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ผู้ศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ของทั้งสองสถาบันอุดมศึกษา ในจังหวัดยะลา คือจากวิทยาลัยสาธาณสุขสิรินธร ยะลา จำนวน 25 คน แบ่งเป็นเพศชาย 3 คน และเพศหญิง 22 คน และจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 25 คน แบ่งเป็นเพศชาย 3 คน และเพศหญิง 22 คนเหมือนกัน จากกลุ่มตัวอย่างที่ได้ศึกษามาทั้งหมดพบว่า มีนักศึกษาที่มีพื้นฐานการเรียนทางด้านภาษามลายูจำนวน 27 คน และนักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานการเรียนภาษามลายูจำนวน 23 คน ซึ่งในจำนวนผู้ที่เรียนรายวิชาภาษามลายูเพื่อการสื่อสารประจำภาคการศึกษา ที่ 1/2561 มีจำนวนนักศึกษาที่มีความกล้าแสดงออกทั้งหมดจำนวน 26 คน และมีนักศึกษาที่ไม่กล้าแสดงออกทั้งหมดจำนวน 24 คน

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษามลายูกลางของนักศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษามลายูกลางของนักศึกษา พบว่านักศึกษาของทั้งสองสถาบันมีความเห็นในด้านปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาตรงกันว่า ปัจจัยทางด้านครอบครัว ด้านผู้เรียน ด้านอาจารย์ผู้สอนและด้านสื่อการเรียนการสอน สามารถเพิ่มศักยภาพให้กับนักศึกษาในการที่จะเรียนรู้ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลได้ ส่วนด้านทักษะการสื่อสารภาษามลายูกลางของนักศึกษา พบว่านักศึกษาจากวิทยาลัยสาธาณสุขสิรินธร ยะลา มีการสื่อสารภาษามลายูกลางได้ในระดับน้อย จำนวน 20 คน และสามารถสื่อสารภาษามลายูกลางได้ในระดับกลาง จำนวน 5 คน และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลามีการสื่อสารภาษามลายูกลางได้ในระดับน้อย จำนวน 4 คน และสามารถสื่อสารภาษามลายูกลางได้ในระดับกลาง จำนวน 21 คน รองลงมาในส่วนของทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนภาษามลายูเพื่อการสื่อสารพบว่า นักศึกษาของทั้งสองสถาบันมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษามลายูเพื่อการสื่อสารเพราะภาษามลายูกลางเป็นหนึ่งในภาษาที่มีความสำคัญในกลุ่มประเทศอาเซียน และภาษาที่ได้จากการเรียนสามารถที่จะนำไปใช้เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ รองลงมานักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสื่อต่างๆที่ได้รับรู้มาเกี่ยวกับภาษามลายูส่วนใหญ่เป็นสื่อชนิดใดพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ของทั้งสองสถาบันมีความรู้ความเข้าใจได้ในเนื้อหาของสื่อที่ได้ ฟัง และ

ดู แต่ยังไม่เข้าใจภาษาที่มีการใช้คำศัพท์ที่ยากและศัพท์ที่ไม่ค่อยคุ้นบางคำ ส่วนใหญ่สื่อที่ใช้ฟัง และ ดู จะเป็นสื่อออนไลน์ เช่น การดู หนังสือ ฟังเพลง ผ่านทางช่องออนไลน์ของ ยูทูป(Youtube) และนักศึกษา ทั้งหมดของทั้งสองสถาบันยังมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า สังคมและวัฒนธรรมในจังหวัดยะลามีส่วน ช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ภาษามลายูได้ดี เพราะคนในสังคมที่นี้ส่วนใหญ่จะสื่อสารกันด้วยภาษามลายู

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารของนักศึกษา

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารของนักศึกษาพบว่านักศึกษาจากวิทยาลัยการสาธารณสุข จังหวัดยะลา มีปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารภาษามลายูกลาง จำนวน 23 คน และที่ไม่มีปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารภาษามลายูกลาง จำนวน 2 คน จากการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์ของกลุ่ม ตัวอย่างพบว่านักศึกษาจากวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร ยะลา มีปัญหาและอุปสรรคในด้านการสื่อสารภาษามลายูกลางดังต่อไปนี้

1. ด้านคำศัพท์ คือรู้คำศัพท์น้อย
2. ไม่มีพื้นฐานด้านการเรียนภาษามลายูมาก่อน
3. สื่อสารภาษามลายูไม่ได้
4. การอ่านออกเสียงไม่ตรงตามตัวสะกด ทำให้อ่านผิด
5. แปลภาษาไม่ได้
6. ไม่ค่อยใช้ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารของนักศึกษาพบว่านักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารภาษามลายูกลาง จำนวน 24 คน และที่ไม่มีปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารภาษามลายูกลาง จำนวน 1 คน จากการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์ของกลุ่ม ตัวอย่างพบว่านักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีปัญหาและอุปสรรคในด้านการสื่อสารภาษามลายูกลางดังต่อไปนี้

1. ภาษามลายูถิ่นมีอิทธิพลต่อการสื่อสารภาษามลายูกลาง
2. นักศึกษามีการใช้ภาษามลายูปนกับภาษาไทย

3. ไม่รู้ความหมายของคำที่จะสื่อสาร
4. ไม่มีพื้นฐานในการออกเสียง เช่นภาษามลายูกลางและมลายูท้องถิ่น
5. ไม่เคยมีพื้นฐานทางภาษามลายูมาก่อน
6. รู้คำศัพท์น้อย

ตอนที่ 4 แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษามลายูและข้อเสนอแนะ

การศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษามลายู ผู้ศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ของทั้งสองสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่าควรมีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนเวลาสอนให้เริ่มจากเนื้อหาที่ง่ายก่อนแล้วค่อยปรับให้เหมาะสมตามความสามารถของผู้เรียน และควรเสริมให้นักศึกษาทุกคนมีทักษะในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษามลายูให้มากขึ้น เพราะผ่านการฝึกฝนและปฏิบัติทางด้านทักษะเหล่านั้นสามารถเสริมพัฒนาการความรู้ทางด้านภาษาของนักศึกษาได้

ข้อเสนอแนะ

1. ส่งเสริมให้มีการสื่อสารภาษามลายูโดยการจัดกิจกรรมทางภาษา สำหรับผู้ที่ไม่มีความรู้พื้นฐานด้านภาษามลายูเลย
2. จัดกิจกรรมค่ายการเรียนรู้ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภาษา ร่วมกันเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้เพิ่มพัฒนาการด้านภาษา
3. ควรให้มีการจัดการเรียนควบคู่กับกิจกรรมด้านการเรียนรู้ภาษา
4. อยากให้มีภาษาไทยประกอบควบคู่ไปกับภาษามลายูในเนื้อหาของเอกสารประกอบการสอน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษามุ่งศึกษาแนวทางในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษามลายู ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาจังหวัดยะลา โดยได้ทำการศึกษาเอกสาร(Documentary Research)จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และได้ทำการเก็บข้อมูลภาคสนามโดยการสัมภาษณ์(Interview Research)จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ในรูปแบบของการวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Research)โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา 2 ประการคือ

1 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการใช้ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา

2.เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา

ประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็น นักศึกษาจากวิทยาลัยสาธาณสุขสิรินธรยะลา 25 คนและนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 25 คนที่เรียนรายวิชาภาษามลายูเพื่อการสื่อสารในภาคเรียนที่ 1/2561 การวิจัยนี้ดำเนินกระบวนการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง(Purposive random)เนื่องจากผู้ศึกษามีข้อจำกัดในเรื่องของระยะเวลาการศึกษา จึงใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก(Key Informant Interview)คือการสัมภาษณ์โดยกำหนดตัวผู้ตอบเป็นการเฉพาะเจาะจง เพราะผู้ตอบเป็นกลุ่มเป้าหมายที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้ศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างหรือสัมภาษณ์แบบเป็นทางการโดยใช้คำถามแบบปลายเปิดคำถามต่างๆถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าเป็นคำถามที่มีข้อกำหนดแน่นอนมีลักษณะเป็นแบบเดียวกันและการเรียงลำดับขั้นตอนที่เหมือนกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลเนื่องจากงานวิจัยเรื่องนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Research) ดังนั้นการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา(Descriptive Analysis)ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ปัญหาและอุปสรรคของการใช้ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา พบว่า นักศึกษาทั้งสองสถาบันของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา คือนักศึกษาจากวิทยาลัยสาธาณสุขสิรินธร ยะลาและนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีปัญหาในด้านการสื่อสารภาษามลายูไม่ได้แตกต่างกันมากนัก คือมีปัญหาในด้านการรู้คำศัพท์ภาษามลายูกลางน้อยทำให้เกิดปัญหาในด้านการสื่อสารตามมา รองลงมาคือปัญหาการไม่มีพื้นฐานด้านภาษามลายูทำให้เกิดอุปสรรคในการเรียนและการสื่อสารอย่างมากเพราะไม่เข้าใจหลักและโครงสร้างของภาษามลายูรองลงมาคือไม่สามารถสื่อสารภาษามลายูกลางได้อย่างมีประสิทธิภาพ รองลงมาคือนักศึกษาบางคนอ่านออกเสียงไม่ตรงตามตัวสะกดทำให้อ่านผิดเพราะไม่สามารถอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่านภาษามลายู รองลงมาแปลภาษาไม่ได้ รองลงมาไม่ค่อยใช้ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ส่วนอุปสรรคปัญหาที่พบเจอในกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาคือภาษามลายูถิ่นมีอิทธิพลต่อการสื่อสารภาษามลายูกลางของนักศึกษา รองลงมาคือนักศึกษามีการใช้ภาษามลายูปนกับภาษาไทยรองลงมานักศึกษาไม่มีพื้นฐานในการออกเสียง เช่นภาษามลายูกลางและมลายูท้องถิ่น

2. แนวทางในการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลาผู้ศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ของทั้งสองสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลาที่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่าควรมีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนเวลาสอนให้เริ่มจากเนื้อหาๆก่อนแล้วค่อยปรับให้เหมาะสมตามความสามารถของผู้เรียน และควรส่งเสริมให้นักศึกษาทุกคนมีทักษะในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษามลายูให้มาก เพราะผ่านการฝึกฝนและปฏิบัติทางด้านทักษะเหล่านั้นสามารถเสริมพัฒนาการความรู้ทางด้านภาษามลายูกลางของนักศึกษาได้ จากสภาพปัญหาต่างๆที่นักศึกษาของแต่ละสถาบันที่มีการเรียนภาษามลายูเพื่อการสื่อสาร ได้เผชิญอยู่ส่งผลให้กระบวนการเรียน

ของนักศึกษาด้านการสื่อสารภาษามลายูเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้นเพื่อเพิ่มพัฒนาการทางด้านภาษามลายูแก่นักศึกษาที่เรียนทุกคนให้มีประสิทธิภาพนั้นผู้สอนต้องมีการจัดการเรียนการสอนที่ดีที่เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนทุกคน จึงจะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ว่่านั้นประกอบไปด้วยสิ่งเหล่านี้คือ

1. การวางแผน กล่าวคือการกำหนดแผนการสอนก่อนที่จะทำการสอน เป็นการเตรียมความพร้อมล่วงหน้าก่อนการปฏิบัติการสอนจริงคือการทำงานที่มีแบบแผนที่ชัดเจนเพื่อช่วยให้ผู้สอนได้ปฏิบัติการสอนนักศึกษาได้อย่างถูกต้องทิศทางและสามารถสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารได้ตามที่คาดไว้
2. การจัดหาสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนรวมถึงการให้ความรู้ทางภาคทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กันไปอย่างสอดคล้องกันเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะการเรียนรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการสื่อสารภาษามลายู
3. วัดและประเมินผลของนักศึกษาทุกคนภายหลังจากการทำกิจกรรมในการเรียนการสอนทุกครั้งเพราะการวัดและประเมินผลด้านทักษะการใช้ภาษาเป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนภาษามลายูเพื่อการสื่อสารได้ทราบจุดอ่อนและจุดแข็งของตนเองได้ว่าควรมีการปรับปรุงและส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษามลายูด้านใดบ้าง

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาจังหวัดยะลา อภิปรายผลการศึกษาวิจัยได้ดังนี้ การที่จะได้มาซึ่งความรู้ด้านการสื่อสารภาษามลายู นักศึกษาทุกคนต้องมีความพยายามและใฝ่เรียนรู้เกี่ยวกับหลักการต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะทางการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ภาษามลายู นอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียนแล้วนักศึกษาสามารถที่จะเรียนรู้สิ่งเหล่านี้โดยการศึกษาด้วยตนเองผ่านสื่อต่างๆที่เหมาะสมได้อีกด้วย เช่นการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ การฟังเพลง การดูหนัง การสนทนากับ

เพื่อนๆ เป็นต้น เพื่อฝึกทักษะการใช้ภาษาของนักศึกษาให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น ครูผู้สอนมีบทบาทหน้าที่ในการเรียนการสอนให้นักศึกษาทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนที่ดีและต้องมีการแก้ไขอุปสรรคปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาทุกคนเพื่อลดปัญหาและอุปสรรคต่างๆที่พบเจอด้านการสื่อสารภาษามลายู เพื่อให้บรรลุไปสู่เป้าหมายของการพัฒนานักศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่อไป

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา ในจังหวัดยะลาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีประเด็นข้อเสนอแนะคือ ควรมีการแบ่งกลุ่มนักศึกษาที่มีการเรียนภาษามลายูเพื่อการสื่อสารออกเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มที่มีพื้นฐานกับกลุ่มที่ไม่มีพื้นฐาน เพราะการเรียนภาษานั้นต้องมีการเรียนในระดับที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของแต่ละคน จึงจะทำให้ผู้เรียนนั้นเกิดความเข้าใจตามขั้นตอนของการเรียนรู้ในระดับนั้นๆ กล่าวคือ การจำแนกกลุ่มผู้เรียนให้มีความเหมาะสมตามสภาพของแต่ละบุคคลนั้นสามารถแบ่งประเภทเนื้อของการสอนตามระดับความยากง่ายของภาษาที่ต้องใช้สอนนักศึกษา เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษาด้านการสื่อสารภาษามลายูให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักการเรียนและการใช้ภาษามลายูอย่างลึกซึ้ง และเป็นการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษามลายู ด้วยการแบ่งผู้เรียนตามความสามารถของแต่ละบุคคลสามารถช่วยลดอุปสรรคและปัญหาการเรียนภาษามลายูของนักศึกษาได้ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลาต่อไป

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่มีขอบเขตของการศึกษาที่จำกัดเฉพาะเจาะจง กลุ่มนักศึกษาจากวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร ยะลา และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่เรียนรายวิชาภาษามลายูเพื่อการสื่อสารภาคการศึกษาที่ 1/2561 ซึ่งผลของการศึกษาเป็นเพียงข้อมูลส่วนหนึ่งที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้เท่านั้น ทั้งนี้ผู้ศึกษาวิจัยเห็นว่ายังไม่สมบูรณ์ทั้งหมด ดังนั้นหากผู้ที่สนใจจะศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้องที่มีลักษณะที่ใกล้เคียงกันควรจะดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณประกอบด้วย ซึ่งสามารถกำหนดกลุ่มตัวอย่างให้มีความหลากหลายในกลุ่มของภาษาด้านต่างๆเพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนและสมบูรณ์มากกว่าการศึกษาครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

- กิดานันท์ มลิทอง(2548).เทคโนโลยีและการสื่อสารเพื่อการศึกษา.กรุงเทพฯ:ห้างหุ้นส่วนจำกัด อรุณ
การพิมพ์
- กริช สืบสนธิ์ (2538).วัฒนธรรมและพฤติกรรมสื่อสารในองค์กร.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- คิมเบิล (Kimble,1964) อ้างถึง สุนิสา วงศ์อารี (2559).เอกสารประกอบการสอน :
จิตวิทยาสำหรับครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
- จรัสโนม สิริรัตน์. (2558). รายงานการวิจัย “ปัญหาการติดต่อสื่อสารของบุคลากรในองค์กร”:
กรณีศึกษาสำนักงานหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: สำนักงาน
หอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุฑารัตน์ โสตาศรี(2558).ออนไลน์.บทความ: แนวคิดสื่อสารเพื่อการพัฒนาในยุคปัจจุบัน.เรียกใช้เมื่อ
27 ตุลาคม 2016 จาก <https://prd.go.th/article/2015/11/02629>
ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom(Bloom’s Taxonomy).ออนไลน์.
เรียกใช้เมื่อ 23 ตุลาคม 2016 จาก
<https://sirikanya926.wordpress.comarticle/2014/01/18>
- ชัยภัทร สวัสดิ์ผล .2558.ตอนที่ 6 การติดต่อสื่อสารในองค์กร จาก :
<https://google.com/site/chaipatcompanylimited/txn-thi-6>
- ทวีพร คุ่มเมธา. (2559).).ออนไลน์.รายงานพิเศษ:ภาษามลายู-รัฐไทย การกลืนชาติทางภาษา แกะปม
ขัดแย้ง. เรียกใช้เมื่อ 1 มิถุนายน 2016 จาก
<https://prachatai.com/journal/2016/06/66072>.
- ธวัชพร ตันตระกูล.(2555). รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน : การพัฒนาทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ
- พรรณปพร โภคัง และคณะ (2554).รายงานวิจัย : แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการสื่อสารภายใน
องค์กรของ คณะเทคโนโลยีการเกษตร

เพ็ญแข วงศ์สุริยา.(2546) การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดย

ใช้สถานการณ์จริงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงชั้นปีที่1,วิทยานิพนธ์ ศิลป
ศาสตรมหาบัณฑิต,สาขาศิลปศาสตร์,คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี,สถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคลวิทยาเขตสกลนคร

รอนิง ฮะมะ อาดัม ยามาฮาโง (2559).การส่งเสริมการใช้ภาษามลายูเพื่อการสื่อสารของ ภาคเอกชน

จังหวัดชายแดนใต้ในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ศึกษาเฉพาะกรณี :เทศบาลเมือง
นราธิวาส ตำบลบางนาค อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส.วารสารรัชต์ภาคย์,493

เรณูมาศ มาอุ่น (2559).การจัดการเรียนในระดับอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ.วารสารเทคโนโลยี
,169

ลัดดา ศุขปรีดี(2546).การสื่อสารทางการเรียนการสอน.วารสารศึกษาศาสตร์,14-17

วรางคณา คำอ้น (2560).การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่

4 โดยใช้สถานการณ์ เป็นฐานการเรียนรู้.วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาหลักสูตรและการสอน.กรุงเทพฯ:วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

วาเล็ต (Valette .1977 อ้างถึง ละเอียต จุฑานันท์ . 2541. แนวการจัดการเรียนการสอนวิชา

ภาษาอังกฤษ : ตามหลักสูตร ภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรมัธยมศึกษา
ตอนต้น พ.ศ.2521 หลักสูตร มัธยมปลาย พ.ศ. 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ
:สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)

สวณิต ยมาภัย."ภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร"ใน ประมวลสาระชุดวิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร หน่วยที่ 1-7.

กรุงเทพฯ:ประชาชน,2552.

สุมาลี สังข์ศรี (2534). "การระดมทรัพยากรในชุมชนกับการศึกษานอกระบบ",ในเอกสารการสอนชุด

วิชาประสบการณ์วิชาชีพการศึกษานอกระบบ หน่วยที่11.มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช:
นนทบุรี

สุนิสา วงศ์อารี (2559).เอกสารประกอบการสอน : จิตวิทยาสำหรับครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ราชภัฏอุดรธานี

สุมาลี สุวรรณกร (2559).รายงานการวิจัย :**แนวทางการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาเมือง**

ขอนแก่น.วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ.(2559).**การสื่อสารเพื่อการพัฒนา**.พิมพ์ครั้งที่2 กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสวนสุนันทา.

ศุภรัศมี ฐิติกุลเจริญ(2540).**ทฤษฎีการสื่อสาร**.กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อรชร วัฒนกุล (2553). งานวิจัย: **การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**
ในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

อุดม มั่งมีมหาศาล (2552).สื่อสารอย่างผู้นำ. กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุบลวรรณ ปติพัฒนะโฆษิต,อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์,ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์และไศลทิพย์ จารุภูมิ.

(2553).**ภาษาและหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร**.พิมพ์ครั้งที่6.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรุณี วิริยะจิตรา. (2545). **การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร**.กรุงเทพฯ:อักษรเจริญทัศน์

Byrne,D.1986. **Teaching oral English**.London:Longman

Cronbach,L. J. (1970).**Essentials of Psychological Test** (5th ed.).New Yor : McGraw- Hill

Effendi.M.I.Effendi.(2002). **Biologi Perikanan**.Yogyakarta:Yayasan Pustaka Nustama

Everett M.Rogers with Lynne Svenning. **Modernization among Peasants : The Impact**
of Communication.New York : Holt,Rinehart and Winston,1969,P.3

Everett M. Rogers and F.Floyd Shoemaker. **Communication of Innovation : A Cross-**
Cultural Approach. New York : The Pree Press,1971,P.3

Finochiaro,Mary, and Christopher Brumfit .1983. **The Functional Approach : From**
Theory to Practice.New York : Oxford University Press

Hillgard E.R. & Bower, G.H. (1975). **Theories of Learning**. Englewood Cliff,NJ : Prentice-
Hall

Liliweri,Alo (2002).**Makna budaya dalam komunikasi antarbudaya**.Yogyakarta:LKis

Nunan,David.(1991).**Language Teaching of English Language**

Teaching.London:Longman

Osgood,Charles E.and Rumjahn hoosain (1974), '**Salience of the word as a unit in the perception of language**',Perception and Psychophysics .

Robinson" John P.(1972).**Mass Communication and Information Discussion in Kline and Tichenor Current Perspectives in Mass Communication Research**.Beverly Hiill : Sage Publication.

Scott,Roger.1981.Speaking in Keith'Johnson and Keith Morrow in **Communication in the Classroom**. London: Longman Group Ltd.

Warren W.Weaver,in Claude E.Shannon and Warren W. Weaver,**The Mathematical Theory of Communication(Urbana,Ill:University of Illinois Press,1949)**

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกเรื่อง แนวทางการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

เรื่อง แนวทางการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาใน
จังหวัดยะลา

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ สร้างขึ้นเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษา
มลายูของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ชาย หญิง
2. สถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัด
ยะลา
3. พื้นฐานการเรียนรู้วิชาการสื่อสารภาษามลายูหรือไม่ มีพื้นฐาน ไม่มีพื้นฐาน
4. บุคลิกภาพ กล้าแสดงออก ไม่กล้าแสดงออก

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาด้านการสื่อสารภาษามลายู

1 ปัจจัยใดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษามลายูกลางของนักศึกษา

.....

.....

.....

2. นักศึกษามีทักษะในการสื่อสารภาษามลายูกลางอยู่ในระดับใด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

3. นักศึกษามีทัศนคติอย่างไรเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาภาษามลายูเพื่อการสื่อสาร

.....
.....
.....
.....

4. นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสารภาษามลายูกกลางที่ได้รับมา จากการฟัง ดู และพูด ได้หรือไม่ และสารเหล่านั้น ส่วนใหญ่เป็นสารชนิดใดและได้รับมาจากที่ใด

.....
.....
.....
.....

5. สังคมและวัฒนธรรมในจังหวัดยะลามีส่วนช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ภาษามลายูกกลางได้ด้วยหรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....
.....

ตอนที่ 3 ปัญหาในการสื่อสารของนักศึกษา

1. นักศึกษามีปัญหาการสื่อสารภาษามลายูกกลางหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....
.....
.....
.....

ตอนที่ 4 แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักศึกษา

1 นักศึกษาคิดว่าควรมีการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารภาษามลาญกลาง ด้านใดบ้าง

.....
.....
.....
.....

2 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....
.....
.....
.....

ภาคผนวก ข

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติคณะผู้วิจัย

1. ชื่อ – สกุล ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
(ภาษาไทย) นางสาวซำสินาร์ ยาพา
(ภาษาอังกฤษ) Ms. Samseena Yapha
2. หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน 3940600075369
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษามลายู สาขาวิชาภาษามลายู
4. สังกัดภาควิชา ภาควิชามนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษามลายู
5. โทรศัพท์มือถือ 089-9784864 E-mail : Samseena.y@yru.ac.th
6. ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ	ระดับปริญญา (ตรี โท เอก)	อักษรย่อ ปริญญา	สาขาวิชา	วิชาเอก	ชื่อสถาบัน	ประเทศ
2549	ปริญญาโท	M.Ed.	ภาษามลายู	ภาษามลายู	Sultan Idris University of Education Malaysia	มาเลเซีย
2545	ปริญญาตรี	ศศ.บ.	มลายูศึกษา	มลายูศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	ไทย

7. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ
 - หลักการอ่านภาษามลายู การแปลภาษามลายู การวิเคราะห์ภาษามลายู
8. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
 - เป็นผู้ร่วมวิจัย
มะนาวาวิ มามะและคณะ. (2559). ทศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาต่อ
ความสำคัญของภาษามลายูในประชาคมอาเซียน.น.งบประมาณบำรุงการศึกษาประจำ
ปีการศึกษา 2559,มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

นักวิจัยร่วมคนที่ 1

1. ชื่อ – สกุล ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
(ภาษาไทย) นายมะนาวาวี มามะ
(ภาษาอังกฤษ) Mr.Manavavee Mamah
2. หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน 3940200647284
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษามลายู สาขาวิชาภาษามลายู
4. สังกัดภาควิชา ภาควิชามนุษยศาสตร์ สาขาภาษามลายู
5. โทรศัพท์มือถือ 087-2930971 E-mail : kuannoree_12@yahoo.com
6. ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ	ระดับปริญญา (ตรี โท เอก)	อักษรย่อ ปริญญา	สาขาวิชา	วิชาเอก	ชื่อสถาบัน	ประเทศ
2555	ปริญญาโท	M.A.	ภาษามลายู	ภาษามลายู	University Brunei Darussalam	บรูไน
2549	ปริญญาตรี	B.A.	ภาษามลายู	ภาษามลายู	University Brunei Darussalam	บรูไน

7. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ

1. สัทศาสตร์ภาษามลายู
2. สรวิทยาภาษามลายู
3. ภาษาศาสตร์มลายู

8. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

1. มะนาวาวีและคณะ. (2559). ความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาต่อการใช้บริการมัสดิมมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาเพื่อการพัฒนาการบริการที่มีประสิทธิภาพ. งบประมาณงบประมาณบำรุงการศึกษาประจำปีการศึกษา 2559, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

2. มะนาวาวีและคณะ. (2559). การพัฒนาทักษะและเทคนิคการจัดการเรียนรู้สำหรับครูศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิดในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เรื่องการศึกษาการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. งบประมาณงบประมาณบำรุงการศึกษาประจำปีการศึกษา 2559, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

3. มะนาวาวีและคณะ. (2559). การสำรวจความพึงพอใจในการใช้บริการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. งบประมาณงบประมาณบำรุงการศึกษาประจำปีการศึกษา 2559, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

4.มะนาวาวี มามะ และคณะ. (2559). ทศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาต่อความสำคัญของภาษามลายูในประชาคมอาเซียน.งบประมาณบำรุงการศึกษาประจำปีการศึกษา 2559, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

- นักวิจัยร่วมคนที่ 2

1.ชื่อ – สกุล ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

(ภาษาไทย) นางนุรฮุดา สะดามะ

(ภาษาอังกฤษ) Mrs.Nurhuda Sadama

2.หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน 1940600005178

3.ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษามลายู สาขาวิชาภาษามลายู

4.สังกัดภาควิชา ภาควิชามนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษามลายู

5.โทรศัพท์มือถือ 089-7373805 E-mail : Nurhuda.s@yru.ac.th

6.ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ	ระดับปริญญา	อักษรย่อ	สาขาวิชา	วิชาเอก	ชื่อสถาบัน	ประเทศ
	(ตรี โท เอก)	ปริญญา				
2555	ปริญญาโท	M.A.	ภาษามลายู	ภาษามลายู	University of Malaya	มาเลเซีย
2547	ปริญญาตรี	ศศ.บ.	อิสลามศึกษา	ภาษามลายู	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	ไทย

7. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ

- การอ่านภาษามลายู
- Sosiolinguistics

8. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

นุรฮุดา. (2555). การพัฒนาความสามารถทางการอ่านและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษามลายู
กรณีศึกษา : นักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคอลลอกาเว อ.ศรีสาครจ.น
ราธิวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาสเขต 1.

มะนาวาวี มามะ และคณะ. (2559). ทศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาต่อความสำคัญของภาษามลายูในประชาคมอาเซียน.งบประมาณบำรุงการศึกษาประจำปีการศึกษา 2559,มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

- นักวิจัยร่วมคนที่ 3

- 1.ชื่อ – สกุล ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
(ภาษาไทย) นายอัฟฟาน สามะ
(ภาษาอังกฤษ) Mr.Affan Sama
- 2.หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน 5960100002644
- 3.ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษามลายู สาขาวิชาภาษามลายู
- 4.สังกัดภาควิชา ภาควิชามนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษามลายู
- 5.โทรศัพท์มือถือ 082-8288133 E-mail : Sama.affan@gmail.com
- 6.ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ	ระดับปริญญา	อักษรย่อ	สาขาวิชา	วิชาเอก	ชื่อสถาบัน	ประเทศ
	(ตรี โท เอก)	ปริญญา				
2554	ปริญญาโท	M.A.	ภาษามลายู	ภาษามลายู	University of Malaya	มาเลเซีย
2548	ปริญญาตรี	ศศ.บ	มลายูศึกษา	มลายูศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	ไทย

7.สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ

-หลักการเขียนภาษามลายู

8.ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

เป็นผู้ร่วมวิจัย

มะนาวาวี มามะและคณะ. (2559). **ทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาต่อความสำคัญของภาษามลายูในประชาคมอาเซียน.**งบประมาณบำรุงการศึกษาประจำปีการศึกษา 2559,มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.